

DEN EUROPÆISKE UNION

EUROPA-PARLAMENTET

RÅDET

Strasbourg, den 27. november 2024
(OR. en)

2022/0394(COD)
LEX 2417

PE-CONS 92/1/24
REV 1

CLIMA 225
ENV 576
AGRI 456
FORETS 157
ENER 269
IND 292
COMPET 608
CODEC 1412

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING OM FASTLÆGGELSE AF EN
EU-CERTIFICERINGSRAMME FOR PERMANENT KULSTOFFJERNELSE,
KULSTOFBINDENDE DYRKNING OG KULSTOFLAGRING I PRODUKTER**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2024/...

af 27. november 2024

om fastlæggelse af en EU-certificeringsramme for permanent kulstoffjernelse, kulstofbindende dyrkning og kulstoflagring i produkter

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure³, og

ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C 184 af 25.5.2023, s. 83.

² EUT C 157 af 3.5.2023, s. 58.

³ Europa-Parlamentets holdning af 10.4.2024 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 19.11.2024.

- (1) I henhold til Parisaftalen, der er vedtaget inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) ("Parisaftalen") og godkendt ved Rådets afgørelse (EU) 2016/1841⁴, har det internationale samfund indgået en aftale om at holde stigningen i den globale gennemsnitstemperatur et godt stykke under 2 °C over det førindustrielle niveau og fortsætte bestræbelserne på at begrænse temperaturstigningen til 1,5 °C over det førindustrielle niveau. Partskonferencen under UNFCCC vedtog den 13. november 2021 også Glasgowklimaafalen, som anerkender, at indvirkningen af klimaændringer vil være meget lavere ved en temperaturstigning på 1,5 °C sammenlignet med 2 °C, og er fast besluttet på at fortsætte bestræbelserne på at begrænse temperaturstigningen til 1,5 °C. Unionen og dens medlemsstater er parter i Parisaftalen og er stærkt engageret i dens gennemførelse ved at reducere drivhusgasemissionerne og ved at øge kulstoffjernelsen.

⁴ Rådets afgørelse (EU) 2016/1841 af 5. oktober 2016 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Parisaftalen, der er vedtaget inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (EUT L 282 af 19.10.2016, s. 1).

- (2) På globalt plan peger rapporterne fra Det Mellemlstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC) i retning af en aftagende sandsynlighed for, at den globale opvarmning kan begrænses til 1,5 °C, medmindre det lykkes hurtigt og i mærkbar grad at reducere de globale drivhusgasemissioner i den resterende del af dette årti og i de kommende årtier. Det fremgår ligeledes klart af IPCC-rapporterne, at anvendelsen af kuldioxid- (CO₂-) fjernelse for at opveje de restemissioner, som det er vanskeligt at nedbringe, er uundgåelig, hvis der skal opnås netto-nul-CO₂-emissioner eller netto-nul-drivhusgasemissioner. Dette vil forudsætte udbredelse på storskala af bæredygtige aktiviteter til CO₂-fangst fra atmosfæren og varig lagring heraf i geologiske, terrestriske eller marine reservoirer, herunder i havene, eller i langtidsholdbare produkter. Indtil videre er Unionen med de gældende politikker ikke på rette kurs til at levere den fornødne kulstoffjernelse: kulstoffjernelsen i de terrestriske økosystemer har været aftagende i de seneste år, og i øjeblikket finder der ingen nævneværdig industriel kulstoffjernelse sted i Unionen.

- (3) Formålet med denne forordning er at opstille en frivillig EU-certificeringsramme for permanent kulstoffjernelse, kulstofbindende dyrkning og kulstoflagring i produkter ("EU-certificeringsrammen") med henblik på at lette og tilskynde til udbredelse af kulstoffjernelse og jordemissionsreduktion af høj kvalitet under fuld overholdelse af Unionens mål om biodiversitet og nulforurening som et supplement til vedvarende emissionsreduktion på tværs af alle sektorer. EU-certificeringsrammen vil dermed være et middel til at støtte opfyldelsen af Unionens mål i henhold til Parisaftalen, navnlig den kollektive opnåelse af målet om klimaneutralitet senest i 2050 som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119⁵. Al kulstoffjernelse og jordemissionsreduktion, der er certificeret i henhold til EU-certificeringsrammen, bør bidrage til opfyldelsen af Unionens nationalt bestemte bidrag (NDC) og dens klimamål. For at undgå dobbelttælling bør denne kulstoffjernelse og jordemissionsreduktion derfor ikke bidrage til tredjeparters NDC'er eller internationale overholdelsesordninger. Unionen har også givet tilsagn om at opnå negative emissioner efter 2050. Et vigtigt instrument til at øge kulstoffjernelsen i terrestriske økosystemer er Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/841⁶ om medtagelse af drivhusgasemissioner og -optag fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug (LULUCF) i klima- og energirammen for 2030, som fastsætter et EU-mål for nettofjernelse på 310 mio. ton CO₂-ækvivalenter senest i 2030 og fordeler mål på hver medlemsstat.

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 ("den europæiske klimalov") (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/841 af 30. maj 2018 om medtagelse af drivhusgasemissioner og -optag fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i klima- og energirammen for 2030 og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 og afgørelse nr. 529/2013/EU (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 1).

- (4) I henhold til sin meddelelse af 6. februar 2024 med titlen "Mod en ambitiøs industriel CO₂-forvaltning for EU" har Kommissionen til hensigt at vurdere de overordnede mål for behovet for kulstoffjernelse i overensstemmelse med Unionens klimaambitioner for 2040 og målet om at opnå klimaneutralitet senest i 2050 og negative emissioner derefter, at udvikle politiske løsningsmodeller og støttemekanismer for industriel kulstoffjernelse, herunder om og hvordan der skal tages højde for dem i Unionens emissionshandelssystem, og sideløbende hermed at sætte skub i Unionens forskning, innovation og tidlig demonstration inden for ny industriel teknologi til fjernelse af CO₂ inden for rammerne af Horisont Europa, rammeprogrammet for forskning og innovation oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/695⁷, og Innovationsfonden oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF⁸. Desuden bør Kommissionen vurdere mulighederne for EU-mål for kulstoffjernelse, herunder et tydeligt angivet særskilt mål for permanent kulstoffjernelse.

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/695 af 28. april 2021 om oprettelse af Horisont Europa – rammeprogrammet for forskning og innovation – og om reglerne for deltagelse og formidling og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1290/2013 og (EU) nr. 1291/2013 (EUT L 170 af 12.5.2021, s. 1).

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

- (5) En harmoniseret EU-certificeringsramme forventes at øge den miljømæssige integritet og gennemsigtighed af permanent kulstoffjernelse, kulstofbindende dyrkning og kulstoflagring i produkter og fremme tilliden til certificeringen heraf, samtidig med at de dermed forbundne administrative omkostninger reduceres. EU-certificeringsrammens frivillige karakter indebærer, at eksisterende og nye offentlige og private certificeringsordninger vil kunne ansøge om Kommissionens anerkendelse i henhold til denne forordning, men ikke vil være forpligtede hertil for at kunne fungere i Unionen.
- (6) Forordning (EU) 2021/1119 fastsætter også et bindende EU-klimamål om en intern reduktion af nettodrivhusgasemissioner på mindst 55 % sammenlignet med 1990-niveauerne senest i 2030. For at sikre, at der træffes tilstrækkelige modvirkningsforanstaltninger frem til 2030, er bidraget fra nettofjernelse til EU-klimamålet for 2030 begrænset til 225 mio. ton CO₂-ækvivalenter.
- (7) EU-certificeringsrammen vil støtte udviklingen af permanent kulstoffjernelse, kulstofbindende dyrkning og kulstoflagring i produkter i Unionen, som resulterer i en utvetydig gunstig klimapåvirkning, samtidig med at der sættes en stopper for grønvask. Angående kulstofbindende dyrkning bør EU-certificeringsrammen også fremme udbredelse af aktiviteter, som skaber sidegevinster for biodiversiteten, og derved bidrage til opnåelsen af de naturgenopretningsmål, der er fastsat i EU-retten.

- (8) EU-certificeringsrammen bør også tilskynde til forskning og innovation, herunder ved at fremhæve relevante forskningsprogrammets rolle, så nye teknologier får lettere adgang til markedet. I den forbindelse tilskyndes Kommissionen og medlemsstaterne til at indgå et tværfagligt samarbejde, som inddrager nationale og regionale forskningsinstitutioner, videnskabsfolk, landbrugere og små og mellemstore virksomheder.
- (9) For at støtte operatører, der er villige til at gøre mere for at øge kulstoffjernelsen eller reducere jordemissionerne på en bæredygtig måde, bør der i EU-certificeringsrammen tages hensyn til de forskellige typer af aktiviteter, deres særtræk og den dermed forbundne miljøpåvirkning. Denne forordning bør derfor indeholde klare definitioner af permanent kulstoffjernelse, kulstofbindende dyrkning og kulstoflagring i produkter og andre elementer i EU-certificeringsrammen. Dens anvendelsesområde bør omfatte aktiviteter, der øger kulstoflagringen i geologiske, terrestriske eller marine reservoirer, herunder i havene, og i langtidsholdbare produkter. Aktiviteterne bør omfatte en eller flere praksisser eller processer, der fjerner kulstof fra atmosfæren. Visse aktiviteter, f.eks. aktiviteter, der er baseret på anvendelse af biokul, kan resultere i forskellige typer nettofordele ved kulstoffjernelse og varighed af kulstoflagringen alt efter de specifikke betingelser, hvorunder aktiviteterne finder sted. Der bør derfor fastsættes passende overvågnings- og erstatningsansvarsregler i de gældende certificeringsmetoder, der skal fastsættes på EU-plan i henhold til denne forordning.

- (10) I tilfælde af kulstofbindende dyrkning kan relevante aktiviteter omfatte praksisser og processer, der udføres i marine og kystnære økosystemer. Relevante aktiviteter kan også omfatte praksisser eller processer, der reducerer drivhusgasemissioner fra jorder eller resulterer i reduktion af frigivelsen af kulstof til atmosfæren fra kulstofpuljer i jorden, jf. afsnit B, litra e) og f), i bilag I til forordning (EU) 2018/841, som det f.eks. er tilfældet for aktiviteter, der forbedrer jordbearbejdningen eller genopretter forringede tørveområder. Derudover bør reduktioner af emissioner fra landbrugsjorder svarende til emissionerne fra IPCC-kildekategorien landbrug, underkategorien for landbrugsjorder som rapporteret i tabel 3.D i det fælles rapporteringsformats tabeller i henhold til UNFCCC's rapporteringsretningslinjer for årlige opgørelser for parter, der er opført i bilag I til nævnte konvention, også medtages i den kvantitative bestemmelse af kulstofbindende dyrkningsaktiviteter, når blot disse emissionsreduktioner skyldes en aktivitet, der samlet set reducerer kulstofemissionerne fra kulstofpuljer i jorden eller øger kulstoffjernelsen i biogene kulstofpuljer. Derimod bør aktiviteter, som hverken resulterer i kulstoffjernelse eller jordemissionsreduktion, såsom projekter med undgået skovrydning eller projekter vedrørende vedvarende energi, ikke være omfattet af anvendelsesområdet for EU-certificeringsrammen.

- (11) I denne forordning bør der fastsættes krav for, hvornår kulstoffjernelse og jordemissionsreduktion er berettiget til certificering i henhold til EU-certificeringsrammen. Til dette formål bør kulstoffjernelse og jordemissionsreduktion kvantificeres på en nøjagtig og robust måde, og de bør kun opnås i kraft af aktiviteter, der skaber en nettofordel ved kulstoffjernelse eller en nettofordel ved jordemissionsreduktion, er additionelle og tilsigter at sikre langsigtet kulstoflagring. De bør ikke gøre væsentlig skade på miljøet og bør kunne medføre en sidegevinst i forbindelse med bæredygtighedsmålene. Kulstoffjernelse og jordemissionsreduktion bør underkastes en uafhængig tredjepartsaudit, der udføres af certificeringsorganer af hensyn til certificeringsprocessens troværdighed og pålidelighed. Desuden bør denne forordning fastsætte regler om udstedelse og anvendelse af certificerede enheder.

- (12) Obligatoriske EU-regler for kulstofprissætning, som er fastsat ved direktiv 2003/87/EF, regulerer behandlingen af emissioner fra aktiviteter, der er omfattet af nævnte direktiv. Denne forordning bør ikke berøre direktiv 2003/87/EF, undtagen hvad angår certificering af fangst og lagring af CO₂-emissioner fra biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler, som opfylder de bæredygtighedskriterier og kriterier for besparelse af drivhusgasemissioner, der er fastlagt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001⁹, med de tilpasninger, der er nødvendige for anvendelsen i henhold til direktiv 2003/87/EF som fastsat i de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i artikel 14 i direktiv 2003/87/EF, i overensstemmelse med bilag IV til direktiv 2003/87/EF.
- (13) En aktivitet bør udmønte sig i en nettofordel ved kulstoffjernelse eller en nettofordel ved jordemissionsreduktion, hvorved det påvises, at den har en gunstig klimapåvirkning. Nettofordelen ved kulstoffjernelsen eller nettofordelen ved jordemissionsreduktionen bør kvantificeres efter de følgende to trin.

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82).

- (14) I det første trin til kvantitativ bestemmelse af nettofordelen ved kulstoffjernelsen eller nettofordelen ved jordemissionsreduktionen bør operatørerne kvantificere mængden af yderligere kulstoffjernelse eller jordemissionsreduktion, som en aktivitet har skabt i forhold til et referencescenario. I tilfælde af kulstofbindende dyrkning bør den måde, hvorpå kulstoffjernelse eller jordemissionsreduktion kvantificeres, sikre, at enhver frigivelse af kulstof, der finder sted i en kulstofpulje, tages i betragtning på en passende måde ved den kvantitative bestemmelse af nettofordelen ved aktiviteten.
- Certificeringsmetoderne bør fastsætte standardiserede referencescenarier, der bør være meget repræsentative for standardpræstationerne for sammenlignelige praksisser og processer ved lignende sociale, økonomiske, miljømæssige, reguleringsmæssige og teknologiske omstændigheder og tage hensyn til den geografiske kontekst, herunder lokale pedoklimatiske og reguleringsmæssige forhold. Denne tilgang til fastsættelse af standardiserede referencescenarier bør foretrækkes, fordi den sikrer objektivitet, minimerer overholdelses- og andre forvaltningsomkostninger og positivt anerkender indsatsen blandt pionerer, som allerede har deltaget i egnede aktiviteter. I forbindelse med kulstofbindende dyrkning bør kun praksisser og processer, der går videre end den almindelige praksis, certificeres. Derfor bør en specifik kulstofbindende dyrkningsaktivitet ikke belønnes, hvis den allerede er udbredt i en region med lignende pedoklimatiske og reguleringsmæssige forhold. De standardiserede referencescenarier bør sikre, at en aktivitet, når den bliver almindelig praksis, ikke længere kan certificeres. Til dette formål bør Kommissionen mindst hvert femte år gennemgå og, hvis det er relevant, ajourføre de standardiserede referencescenarier i lyset af udviklingen i de reguleringsmæssige omstændigheder og den seneste tilgængelige videnskabelige dokumentation for at afspejle den sociale, økonomiske, miljømæssige, reguleringsmæssige og teknologiske udvikling og for at tilskynde til øgede ambitioner over tid i overensstemmelse med Parisaftalen. Desuden bør anvendelsen af tilgængelige digitale teknologier, herunder elektroniske databaser og geografiske informationssystemer, telemåling, innovative kulstofkvantificeringssystemer på stedet, kunstig intelligens og maskinlæring, og af elektroniske kort fremmes for at mindske omkostningerne ved at fastlægge standardiserede referencescenarier og sikre robustheden af overvågningen af aktiviteterne. Er det imidlertid ikke muligt at fastsætte sådanne standardiserede referencescenarier, bør der anvendes et aktivitetsspecifikt referencescenario baseret på operatørens individuelle præstationer. Operatøren bør ajourføre de aktivitetsspecifikke referencescenarier ved begyndelsen af hver aktivitetsperiode, medmindre andet er angivet i de gældende certificeringsmetoder.

- (15) Det andet trin i den kvantitative bestemmelse af nettofordelen bør bestå i at fratække alle dertil knyttede drivhusgasemissioner, der opstår i løbet af aktivitetens livscyklus og har forbindelse med gennemførelsen af aktiviteten. Som relevante drivhusgasemissioner bør der tages hensyn til dels direkte emissioner såsom emissioner fra en øget anvendelse af gødningsstoffer, kemikalier, brændsler eller energi, andet materialeinput og transport, dels indirekte emissioner såsom emissioner grundet ændringer i arealanvendelsen med deraf følgende risici for fødevarerikringen som følge af fortrængning af landbrugsproduktionen eller fortrængningseffekter som følge af konkurrerende efterspørgsel efter energi eller spildvarme. Enhver stigning i drivhusgasemissionerne som følge af gennemførelsen af aktiviteten bør trækkes fra nettofordelen ved kulstoffjernelsen eller nettofordelen ved jordemissionsreduktionen på en passende måde i overensstemmelse med de tekniske regler, der er fastsat i den gældende certificeringsmetode. En reduktion af drivhusgasemissionerne i kraft af gennemførelsen af aktiviteten, bortset fra reduktionen af jordemissioner fra landbrugsjorder, bør ikke tages i betragtning ved den kvantitative bestemmelse af nettofordelen ved kulstoffjernelsen eller nettofordelen ved jordemissionsreduktion, men den bør betragtes som at give en sidegevinst med henblik på bæredygtigheds målet om modvirkning af klimaændringer og angives på overensstemmelsecertifikaterne. En sådan reduktion af drivhusgasemissioner kan i lighed med de øvrige bæredygtighedsrelaterede sidegevinster øge værdien af den certificerede kulstoffjernelse eller jordemissionsreduktion.

- (16) Operatører, som udfører aktiviteter, der er omfattet af denne forordning, bør omfatte enhver fysisk eller juridisk person eller offentlig enhed, som driver eller kontrollerer en aktivitet, eller som har fået overdraget afgørende økonomiske beføjelser med hensyn til aktivitetens tekniske funktionsmåde. Angående kulstofbindende dyrkning bør definitionen af "operatør" finde anvendelse på "landbruger" som defineret i artikel 3, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115¹⁰, på enhver anden forvalter af en aktivitet i et terrestrisk miljø eller kystmiljø, på en skovejer eller -forvalter som defineret i national ret eller på en kompetent offentlig enhed. "Operatørsammenslutning" bør omfatte enhver juridisk enhed, der repræsenterer mindst to operatører, herunder kooperativer, producentorganisationer eller producentsammenslutninger, og sikrer, at disse operatører overholder nærværende forordning.

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 af 2. december 2021 om regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik og finansieres gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1305/2013 og (EU) nr. 1307/2013 (EUT L 435 af 6.12.2021, s. 1).

- (17) En aktivitet tilvejebringer en nettofordel ved kulstoffjernelsen, hvis kulstoffjernelsen ud over referencescenariet overstiger enhver forøgelse af drivhusgasemissioner, der er knyttet til gennemførelsen af aktiviteten. For eksempel i tilfælde af permanent kulstoffjernelse, hvor der injiceres kulstof i underjordiske lagre, bør mængden af permanent lagret kulstof overstige de energirelaterede drivhusgasemissioner fra den industrielle proces. Tilsvarende er nettofordelen ved jordemissionsreduktion gennem jordemissionsreduktion fra kulstofbindende dyrkning positiv, hvis jordemissionsreduktionen sammenlignet med referencescenariet overstiger enhver forøgelse af drivhusgasemissioner, der er knyttet til gennemførelsen af aktiviteten. Kulstofbindende dyrkningsaktiviteter forbedrer generelt jordbundens kvalitet, hvilket har en positiv indvirkning på jordens modstandsdygtighed og produktivitet, men under visse omstændigheder kan de også medføre et fald i fødevarereproduktionen og derfor føre til en virkning i form af kulstofudsivning som følge af indirekte ændringer i arealanvendelsen, og de dermed forbundne indirekte emissioner bør derfor tages i betragtning. Alt kulstof, der fanges og lagres ved skovrejsning, eller al jordemissionsreduktion som følge af genopretning af vådområder bør overstige emissionerne fra de maskiner, der anvendes til at udføre aktiviteten, eller de indirekte emissioner som følge af ændringer i arealanvendelsen, der kan forårsages af kulstofudsivning.

- (18) Kulstoffjernelse og jordemissionsreduktion samt de tilsvarende dertil knyttede direkte og indirekte drivhusgasemissioner bør kvantificeres på en relevant, forsigtig, nøjagtig, fyldestgørende, konsekvent, gennemsigtig og sammenlignelig måde. Usikkerheder i den kvantitative bestemmelse bør angives på behørig vis og bogføres på en forsigtig måde for at begrænse risikoen for at overvurdere den mængde CO₂, der fjernes i atmosfæren, eller undervurdere mængden af direkte og indirekte drivhusgasemissioner, der genereres af en aktivitet. Midlertidig kulstoffjernelse og jordemissionsreduktion, der opnås i kraft af kulstofbindende dyrkning, bør kvantificeres med en høj grad af nøjagtighed for at sikre den højeste kvalitet og minimere usikkerhedsmomenter, og de bør, hvor det er muligt, baseres på anvendelsen af niveau 3-metoder i overensstemmelse med IPCC's retningslinjer fra 2006 for nationale drivhusgasopgørelser og eventuelle yderligere finjusteringer af disse IPCC-retningslinjer fra 2006. For at tilskynde til synergier mellem Unionens klima- og biodiversitetsmål er det desuden nødvendigt at øge overvågningen af arealer og dermed bidrage til at beskytte og øge modstandsdygtigheden af naturbaseret kulstoffjernelse i hele Unionen. Overvågningen af emissioner og fjernelse skal nøje afspejle disse synergier, bør baseres på en passende kombination af målinger på stedet med telemåling eller modellering i henhold til regler i den gældende certificeringsmetode, bør gøre bedst mulig brug af avancerede teknologier, der står til rådighed inden for EU-programmer såsom Copernicusdelen af Unionens rumprogram, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/696¹¹, bør gøre fuld brug af allerede eksisterende redskaber og bør sikre overensstemmelse med de nationale drivhusgasopgørelser.

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/696 af 28. april 2021 om oprettelse af Unionens rumprogram og Den Europæiske Unions Agentur for Rumprogrammet og om ophævelse af forordning (EU) nr. 912/2010, (EU) nr. 1285/2013 og (EU) nr. 377/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU (EUT L 170 af 12.5.2021, s. 69).

- (19) Ved valget af metoder, der er relevante for beregningerne af drivhusgasemissioner og fjernelse, bør der anvendes en forsigtig tilgang i overensstemmelse med IPCC's retningslinjer fra 2006 for skøn over nationale drivhusgasopgørelser, hvis det er relevant. Det betyder, at de benyttede metoder bør resultere i forsigtige skøn over emissioner eller fjernelse, så emissionerne ikke undervurderes, og fjernelsen ikke overvurderes.
- (20) EU-certificeringsrammen bør tilskynde til aktiviteter, der er additionelle, hvilket betyder, at de er mere vidtgående end standardpraksis. Disse aktiviteter bør derfor række ud over lovfæstede krav på den enkelte operatørs niveau, dvs. at operatørerne forventes at udføre aktiviteter, de ikke allerede har fået pålagt i henhold til gældende ret. Desuden bør aktiviteter blive økonomisk levedygtige på grund af certificeringens tilskyndelsesvirkning. Dette gør sig gældende, hvis det incitament, der skabes af de potentielle indtægter fra certificeringen, ændrer operatørernes adfærd på en sådan måde, at de deltager i den additionelle aktivitet for at opnå yderligere kulstoffjernelse eller jordemissionsreduktion.
- (21) Et standardiseret referencescenario bør afspejle de lovbestemte og markedsmæssige betingelser, hvorpå aktiviteten finder sted. Er en aktivitet pålagt operatørerne ved gældende ret, eller er der ikke behov for nogen tilskyndelse for at iværksætte aktiviteten, vil bidraget herfra normalt være afspejlet i sådanne standardiserede referencescenarier. Derfor bør en aktivitet, hvormed der opnås kulstoffjernelse eller jordemissionsreduktion ud over et sådant referencescenario, antages at være additional. Anvendelsen af et standardiseret referencescenario vil derfor gøre det enklere for operatørerne at påvise en aktivitets additionalitet, og det vil mindske den administrative byrde ved certificeringsprocessen, hvilket er særligt vigtigt for små operatører.

- (22) Der er risiko for, at atmosfærisk eller biogent kulstof, der fanges og lagres gennem permanent kulstoffjernelse, kulstofbindende dyrkning eller kulstoflagring i produkter, frigives til atmosfæren på grund af naturlige eller menneskeskabte årsager. Operatørerne bør derfor træffe alle relevante forebyggende foranstaltninger for at modvirke disse risici og behørigt overvåge, om kulstof fortsat lagres i løbet af den overvågningsperiode, som er fastsat for den relevante aktivitet. Gyldigheden af den certificerede enhed bør afhænge af lagringens forventede varighed og de forskellige risici for genudslip, der knytter sig til den pågældende aktivitet. Permanent kulstoffjernelse giver tilstrækkelig sikkerhed for varigheden af lagringen på meget lang sigt, dvs. en varighed på flere århundreder. Produkter med permanent kemisk bundet kulstof udgør en meget lav eller ingen risiko for frigivelse af kulstof. Kulstofbindende dyrkning og kulstoflagring i produkter er i højere grad udsat for en risiko for tilsigtet eller utilsigtet frigivelse af kulstof til atmosfæren. For at tage højde for denne risiko bør gyldigheden af enheden for kulstofbindende dyrkning og enheden for kulstoflagring i produkter være underlagt en udløbsdato svarende til udløbet af den relevante overvågningsperiode, som bør dække mindst 35 år for kulstoflagring i produkter. Derefter bør det fangede og lagrede kulstof betragtes som frigivet til atmosfæren, medmindre operatøren eller operatørsammenslutningen forpligter sig til at forlænge overvågningsperioden. Certificeringsmetoderne bør fremme forlængelsen af overvågningsperioden for de relevante kulstofbindende dyrkningsaktiviteter med det formål at sikre, at den fangede CO₂ lagres i jorder eller biomasse, og at skabe finansielle incitamerter på lang sigt for operatører, der beskæftiger sig med kulstofbindende dyrkning. Med henblik herpå bør certificeringsmetoderne tilskynde operatørerne til at forlænge overvågningsperioden flere gange med henblik på at lagre fanget kulstof i mindst flere årtier.

- (23) Ud over de foranstaltninger, der træffes for at minimere risikoen for at frigive kulstof til atmosfæren i løbet af overvågningsperioden, bør certificeringsmetoderne omfatte passende erstatningsansvarsordninger for at imødegå tilfælde af genudslip. Certificeringsmetoderne bør også omfatte regler for at imødegå risikoen for, at erstatningsansvarsordningerne ikke fungerer. Sådanne ordninger kan omfatte kollektive buffere og forudgående forsikringsordninger. For at undgå dobbeltregulering bør erstatningsansvarsordninger for geologisk lagring og CO₂-udsivning og relevante afhjælpende foranstaltninger, der er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og 2009/31/EF¹², finde anvendelse. For at sikre reguleringsmæssig sammenhæng bør de gældende certificeringsmetoder desuden omfatte overvågningsregler og erstatningsansvarsordninger, som er i overensstemmelse med de regler vedrørende permanent kemisk bundet kulstof i produkter, der er fastlagt i delegerede retsakter vedtaget i henhold til direktiv 2003/87/EF.

¹² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2001/80/EF, 2004/35/EF, 2006/12/EF, 2008/1/EF og forordning (EF) nr. 1013/2006 (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 114).

- (24) Aktiviteter til permanent kulstoffjernelse, kulstofbindende dyrkning og kulstoflagring i produkter har et stort potentiale til at skabe win-win-løsninger for bæredygtighed, selv om en afvejning af modstående hensyn ikke kan udelukkes. Der bør derfor fastsættes mindstekrav til bæredygtighed for at sikre, at disse aktiviteter ikke gør væsentlig skade på miljøet og kan skabe sidegevinster for målene om: modvirkning af og tilpasning til klimaændringer, beskyttelse og genopretning af biodiversitet og økosystemer, herunder jordbundssundhed og undgåelse af jordforringelse, bæredygtig anvendelse og beskyttelse af vand- og havressourcer, omstilling til en cirkulær økonomi, herunder effektiv anvendelse af biobaserede materialer fra bæredygtige kilder, og forebyggelse og bekæmpelse af forurening. Kulstofbindende dyrkningsaktiviteter bør som minimum skabe sidegevinster for målet om beskyttelse og genopretning af biodiversitet og økosystemer, herunder jordbundssundhed, samt undgåelse af jordforringelse. Disse minimumsbæredygtighedskrav bør tage hensyn til virkningen af aktiviteten både i og uden for Unionen samt lokale forhold og, hvis det er relevant, være i overensstemmelse med de tekniske screeningskriterier for princippet om ikke at gøre væsentlig skade og være i overensstemmelse med de bæredygtighedskriterier og kriterier for besparelse af drivhusgasemissioner for råmaterialer til biomasse fra skove og landbrug, der er fastsat i direktiv (EU) 2018/2001. Praksis, der har skadelige virkninger på biodiversiteten, f.eks. skove dyrket i monokultur, der har skadelige virkninger på biodiversiteten, bør ikke kunne certificeres.

- (25) Landbrugs- og skovbrugspraksis, der fjerner CO₂ fra atmosfæren eller reducerer jordemissioner, bidrager til at opfylde målet om klimaneutralitet og bør belønnes via den fælles landbrugspolitik eller andre offentlige eller private initiativer. I denne forordning bør der specifikt tages hensyn til landbrugs- og skovbrugspraksis som omhandlet i Kommissionens meddelelse af 15. december 2021 om bæredygtige kulstofkredsløb, herunder skovrejsning, genplantning af skov og aktiviteter, der vedrører bæredygtig skovforvaltning; skovlandbrug og andre former for blandet landbrug; anvendelse af efterafgrøder, dækafgrøder, reduceret jordbearbejdning og styrkelse af landskabstræk; omlægning af dyrkede arealer til braklægning eller af udtagne arealer til permanente græsarealer; og genopretning af tørveområder og vådområder. Når Kommissionen udvikler certificeringsmetoder i forbindelse med kulstofbindende dyrkning, bør den tage hensyn til behovet for at bidrage til at sikre fødevarerikringen, behovet for at fremme beskyttelse og genopretning af biodiversitet og økosystemer og behovet for at undgå, at der opkøbes jord med henblik på spekulation, som resulterer i negative virkninger for landsbysamfundene, samt behovet for at respektere rettighederne for lokalsamfund og oprindelige folk, der er berørt af disse aktiviteter, hvis det er relevant i overensstemmelse med national ret, både i og uden for Unionen. Den bør fremme aktiviteter med det største potentiale til at skabe positive sidegevinster for biodiversiteten samt tage hensyn til den langsigtede skovstruktur, kulstofpuljers langsigtede stabilitet, økosystemernes sundhed, modstandsdygtighed og risikoen for naturlige forstyrrelser.

- (26) Operatører eller operatørsammenslutninger bør kunne rapportere sidegevinster, der bidrager til at opfylde bæredygtighedsmålene ud over mindstekravene til bæredygtighed. Til dette formål bør deres rapportering overholde de certificeringsmetoder, som er målrettet de forskellige kulstoffjernelsesaktiviteter, og som Kommissionen har udviklet. Certificeringsmetoderne bør så vidt muligt tilskynde til generering af sidegevinster for biodiversiteten ud over mindstekravene til bæredygtighed med henblik på at skabe en markedspræmie for de certificerede enheder ved f.eks. at medtage positivlister over aktiviteter, der anses for at skabe sidegevinster. Disse supplerende sidegevinster vil øge de certificerede enheders økonomiske værdi og give operatørerne højere indtægter. I lyset af disse overvejelser bør Kommissionen prioritere udviklingen af certificeringsmetoder til kulstofbindende dyrkningsaktiviteter, som skaber betydelige sidegevinster for biodiversiteten og bidrager til bæredygtig forvaltning af landbrugsjord og skove.

- (27) Kommissionen bør ved hjælp af delegerede retsakter fastlægge udførlige certificeringsmetoder for de forskellige typer aktiviteter, der er fastsat i denne forordning, under hensyntagen til deres særlige karakteristika for at sætte operatørerne i stand til på en standardiseret, verificerbar, omkostningseffektiv og sammenlignelig måde at anvende de kvalitetskriterier, der er fastsat i denne forordning. Disse metoder bør sikre en robust og gennemsigtig certificering af den nettofordel ved kulstoffjernelse eller ved jordemissionsreduktion, der opnås i kraft af aktiviteten, og samtidigt modvirke uforholdsmæssigt store administrative byrder for operatører eller operatørsammenslutninger, særligt for små landbrugere og små skovejere og -forvaltere, navnlig ved at tillade anvendelse af forenklede certificerings- og auditregler såsom sammenslutningsaudit. Disse metoder bør udvikles i tæt samråd med den af Kommissionen nedsatte ekspertgruppe om kulstoffjernelse og med alle andre interesserede aktører. Metoderne bør baseres på den bedste tilgængelige videnskabelige dokumentation, bygge på eksisterende offentlige og private ordninger og metoder til certificering af kulstoffjernelse eller jordemissionsreduktion og tage hensyn til alle relevante standarder og regler, der er vedtaget på EU-plan og nationalt plan.

(28) I betragtning af behovet for hurtigt at øge kulstoffjernelsen i Unionen bør Kommissionen i første fase af udviklingen af certificeringsmetoder prioritere følgende aktiviteter: aktiviteter, som er mest modne, som kan skabe de største bæredygtighedsrelaterede sidegevinster, eller for hvilke der allerede er vedtaget EU-ret, som er relevant for udviklingen af disse metoder, kulstofbindende dyrkningsaktiviteter, der bidrager til bæredygtig forvaltning af landbrugsjord, skove og det marine miljø, samt aktiviteter, der lagrer kulstof i træbaserede og biobaserede byggevarer. Innovationsfonden fastsætter regler, der er relevante for udviklingen af certificeringsmetoder for bioenergi med kulstoffangst og -lagring og direkte opsamling af CO₂ fra atmosfæren. For at undgå en ikkebæredygtig efterspørgsel efter råmaterialer til biomasse bør de finansielle fordele i forbindelse med certificeringen ikke føre til en forøgelse af et bioenergianlægs kapacitet ud over, hvad der er nødvendigt for driften af kulstoffangst og -lagring. Certificeringsmetoder i forbindelse med aktiviteter, der lagrer kulstof i det marine miljø, herunder i havene, bør tage hensyn til de internationale fremskridt inden for rapportering af kulstoffjernelse og de seneste tilgængelige videnskabelige oplysninger og, når sådanne foreligger, resultaterne af Kommissionens rapport udarbejdet i henhold til artikel 17, stk. 2, i forordning (EU) 2018/841. For at fremme bæredygtig og effektiv anvendelse af begrænsede biomasseressourcer bør certificeringsmetoder i forbindelse med aktiviteter, der anvender biomasse, desuden sikre, at princippet om kaskadeanvendelse af biomasse som fastsat i artikel 3, stk. 3, i direktiv (EU) 2018/2001 anvendes, samtidig med at der tages udgangspunkt i eksisterende regler og procedurer, og overlappning undgås. Reglerne for de nationale myndigheders gennemførelse af dette princip er fastsat i nævnte direktivs artikel 3, stk. 3, 3a og 3b.

- (29) For at sikre, at certificeringsprocessen er troværdig og pålidelig, bør aktiviteter underkastes en uafhængig tredjepartsaudit, som udføres af certificeringsorganer. Navnlig bør alle aktiviteter underkastes en indledende certificeringsaudit forud for gennemførelsen for at verificere, at de opfylder kvalitetskriterierne i denne forordning, herunder en korrekt kvantitativ bestemmelse af de forventede nettofordele. Alle aktiviteter bør også underkastes periodiske recertificeringsaudit mindst hvert femte år eller ellers hyppigere som angivet i den gældende certificeringsmetode baseret på den relevante aktivitets karakteristika. Recertificeringsaudit bør verificere, at aktiviteten opfylder kvalitetskriterierne i denne forordning og nettofordelen ved kulstoffjernelse eller nettofordelen ved jordemissionsreduktion, der opnås i kraft af aktiviteten. Som følge af en recertificeringsaudit bør certificeringsorganet udstede en auditrapport om recertificering med et resumé og, hvis det er relevant, et ajourført overensstemmelsescertifikat. Det bør være muligt at foretage hyppigere recertificeringsaudit, endog årligt, for alle aktiviteter, navnlig kulstofbindende dyrkningsaktiviteter. For at reducere de administrative omkostninger ved certificering og recertificering bør operatørerne kunne anvende pålidelig geografisk information fra betalingsorganerne via systemet til identifikation af landbrugspareller fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2116¹³. Med dette for øje bør Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte strukturen, formatet og de tekniske detaljer for en aktivitetsplan og for en overvågningsplan, og for auditrapporterne om certificering og recertificering.

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2116 af 2. december 2021 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1306/2013 (EUT L 435 af 6.12.2021, s. 187).

- (30) Det er afgørende, at operatører, der beskæftiger sig med kulstofbindende dyrkning, får bedre viden, redskaber og metoder til at foretage en bedre vurdering og optimeringen af certificeret kulstoffjernelse og jordemissionsreduktion, af hensyn til en omkostningseffektiv gennemførelse af modvirkningsforanstaltninger og for at sikre deres engagement i kulstofbindende dyrkning. Dette er særligt relevant for Unionens små landbrugere eller små skovejere og -forvaltere, som ofte mangler den fornødne knowhow og ekspertise for at gennemføre kulstofbindende dyrkningsaktiviteter og opfylde de pålagte kvalitetskriterier og tilhørende certificeringsmetoder. Producentorganisationerne bør derfor pålægges at lette tilvejebringelsen af relevante rådgivningstjenester til deres medlemmer. Bl.a. den fælles landbrugspolitik og national statsstøtte kan være en måde at yde finansiel støtte til interaktive innovationsprojekter, der inddrager landbrugere og skovejere og -forvaltere, og tilvejebringelse af rådgivningstjenester, videnudveksling, oplæring og oplysningskampagner.

- (31) I sin meddelelse af 6. februar 2024 med titlen "Sikring af vores fremtid – Europas klimamål for 2040 og vej til klimaneutralitet senest i 2050 i et bæredygtigt, retfærdigt og velstående samfund" anfører Kommissionen, at det er afgørende at skabe yderligere forretningsmuligheder for en bæredygtig værdikæde for landbrugsfødevarer og mobilisere private midler i synergi med offentlig finansiering. Dette kan gøres med nye markedsbaserede mekanismer til at fremme bæredygtige fødevarer, da dette både kan resultere i en bedre fødevarerpris, der afspejler bæredygtighed, og en rimelig fortjeneste for landbrugerne og en ny kilde til finansiering af investeringer. Kun en stærk koordinering med alle industrielle aktører i hele fødevareværdikæden og fokus på fair handelspraksis i hele denne kæde kan give de rette incitamenter til bæredygtige landbrugsmetoder, sikre en anstændig og bæredygtig indkomst for landbrugerne og generere indtægter til støtte for omstillingen.

- (32) For at sikre, at verifikationen er nøjagtig, robust og gennemsigtig, bør certificeringsorganer med ansvar for at udføre certificeringsprocessen have de nødvendige kompetencer og færdigheder, og de bør akkrediteres af et nationalt akkrediteringsorgan i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008¹⁴ eller anerkendes af en national kompetent myndighed. For at undgå eventuelle interessekonflikter bør certificeringsorganerne også være helt uafhængige af den operatør eller af den operatørsammenslutning, der udfører den aktivitet, som er omfattet af certificeringen. Medlemsstaterne bør derudover bidrage til at sikre den korrekte gennemførelse af certificeringsprocessen ved at føre tilsyn med aktiviteterne i certificeringsorganer, som de nationale akkrediteringsmyndigheder har akkrediteret, og ved at informere certificeringsorganerne og de relevante certificeringsordninger om relevante konstateringer af manglende overholdelse.

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93 (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30).

- (33) Operatører bør anvende certificeringsordninger til at påvise overholdelse af denne forordning. Certificeringsordningerne bør derfor drives på grundlag af pålidelige og gennemsigtige regler og procedurer, og de bør sikre uafviseligheden af oprindelsen af samt beskyttelsen mod svig med hensyn til de oplysninger og data, der forelægges af operatører, samt nøjagtigheden, pålideligheden og integriteten af sådanne oplysninger og data. De bør også sikre, at der holdes korrekt regnskab med de certificerede enheder for kulstoffjernelse eller enheder for jordemissionsreduktion, navnlig ved at undgå dobbelttælling. Til dette formål bør Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter tekniske harmoniserede certificeringsregler, herunder hensigtsmæssige standarder for pålidelighed, gennemsigtighed og regnskabsføring og uafhængig revision, der skal anvendes af certificeringsordninger for at sikre den nødvendige retssikkerhed med hensyn til de regler, der gælder for operatører og certificeringsordninger. For at sikre en omkostningseffektiv certificeringsproces bør disse tekniske harmoniserede certificeringsregler også have til formål at mindske en unødvendig administrativ byrde for operatører eller operatørsammenslutninger, navnlig for små og mellemstore virksomheder, herunder små landbrugere og små skovejere og -forvaltere.
- (34) For at sikre, at kontrollen af certificeringen er pålidelig og harmoniseret, bør Kommissionen kunne vedtage afgørelser om anerkendelse af certificeringsordninger, der opfylder kravene i denne forordning, bl.a. med hensyn til teknisk kompetence, pålidelighed, gennemsigtighed og uafhængig revision. Sådanne afgørelser om anerkendelse bør være tidsbegrænsede og bør gøres offentligt tilgængelige. Til dette formål bør Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter om indholdet af og processerne for Unionens anerkendelse af certificeringsordninger.

- (35) Bestemmelserne i De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europas konvention om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet ("Århuskonventionen"), der er godkendt ved Rådets afgørelse 2005/370/EF¹⁵, vedrørende offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse, finder fortsat anvendelse, hvor det er relevant.
- (36) For at sikre gennemsigtighed og fuld sporbarhed af certificerede enheder og undgå risikoen for svig og dobbelttælling bør Kommissionen senest fire år fra datoen for denne forordnings ikrafttræden oprette og derefter føre et EU- register over permanent kulstoffjernelse, kulstofbindende dyrkning og kulstoflagring i produkter ("EU-registret"). Kommissionen bør tage hensyn til de rapporter, der er omhandlet i artikel 30, stk. 5, litra a), i direktiv 2003/87/EF og artikel 17, stk. 3, i forordning (EU) 2018/841. Hvis der udtrykkes bekymring vedrørende svig, bør Kommissionen undersøge sagen og træffe egnede foranstaltninger, herunder ved at ophæve relevante afgørelser eller annullere de berørte enheder. Svig kan f.eks. anses for at være begået, hvis der er udstedt mere end ét overensstemmelsescertifikat for den samme aktivitet, fordi aktiviteten er blevet registreret under to forskellige certificeringsordninger eller er blevet registreret to gange under samme ordning. Svig kan også anses for at være begået, når samme overensstemmelsescertifikat anvendes flere gange til at fremsætte den samme fordring med baggrund i en aktivitet eller en certificeret enhed.

¹⁵ Rådets afgørelse 2005/370/EF af 17. februar 2005 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet (EUT L 124 af 17.5.2005, s. 1).

EU-registret bør anvende automatiserede systemer, herunder elektroniske skabeloner, til som minimum at gøre de oplysninger, der findes i et bilag til nærværende forordning, offentligt tilgængelige. EU-registrets drift bør finansieres ved årlige faste gebyrer, som brugerne skal betale, og som forholdsmæssigt skal svare til deres brug af EU-registret og være tilstrækkelige til at bidrage til dækning af dets oprettelsesomkostninger og de årlige driftsomkostninger, f.eks. omkostningerne ved personale eller IT-værktøjer. Midler fra sådanne gebyrer bør udgøre eksterne formålsbestemte indtægter med henblik på Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046¹⁶. De bør navnlig dække omkostningerne ved IT-værktøjer, -tjenester og -sikkerhed, herunder driften og licensordninger, samt omkostningerne ved personale, der arbejder med forvaltningen af EU-registret. Kommissionen bør ved hjælp af delegerede retsakter fastsætte de nødvendige krav vedrørende EU-registret og de faktorer, der skal tages i betragtning ved fastsættelsen af brugergebyrernes størrelse og inddrivelsen heraf. Ved fastsættelsen af disse krav bør Kommissionen også overveje behovet for at sikre tilstrækkeligt tilsyn med handelen med certificerede enheder. I løbet af hvert sidste kvartal i det år, der går forud for kalenderåret for anvendelsen, bør Kommissionen vedtage en eller flere gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte eller revidere de individuelle beløb for de brugergebyrer, som skal anvendes for det pågældende kalenderår. Indtil EU-registret er oprettet, bør certificeringsordninger, der er anerkendt af Kommissionen, oprette og føre interoperable certificeringsregistre.

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

For at sikre, at der er gennemsigtighed og fuld sporbarhed vedrørende certificerede enheder, og undgå risikoen for svig og dobbelttælling bør certificeringsordningerne også anvende automatiserede systemer, herunder elektroniske skabeloner, til som minimum at gøre de oplysninger, der findes i et bilag til nærværende forordning, offentligt tilgængelige. For at sikre lige vilkår i det indre marked bør Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter, hvori der fastsættes standarder og tekniske regler om disse certificeringsregistres funktionsmåde og interoperabilitet. Certificerede enheder bør først udstedes af certificeringsregistre eller af EU-registret, når det er oprettet, efter generering af en nettofordel ved kulstoffjernelse eller en nettofordel ved jordemissionsreduktion på grundlag af et gyldigt overensstemmelsescertifikat som følge af en recertificeringsaudit. For at undgå dobbeltudstedelse og dobbeltanvendelse bør en certificeret enhed ikke udstedes mere end én gang og bør ikke på noget tidspunkt anvendes af mere end én fysisk eller juridisk person. Enheder for permanent kulstoffjernelse, enheder for kulstofbindende dyrkning, enheder for kulstoflagring i produkter og enheder for jordemissionsreduktion bør holdes adskilt fra hinanden. For at tage højde for de iboende risici for genudslip af fjernet kulstof bør enheder for kulstofbindende dyrkning og enheder for kulstoflagring i produkter udløbe ved udløbet af overvågningsperioden for den relevante aktivitet og slettes i certificeringsregistret eller i EU-registret, når det er oprettet, medmindre operatøren eller operatørsammenslutningen forpligter sig til at forlænge overvågningsperioden i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i den gældende certificeringsmetode.

- (37) Certificeringsordningerne spiller en vigtig rolle med hensyn til at påvise overholdelse af denne forordning. Derfor bør certificeringsordninger regelmæssigt aflægge rapport til Kommissionen om deres aktiviteter. Sådanne rapporter bør gøres offentligt tilgængeligt i deres helhed eller, hvis det er relevant, i aggregeret form for at øge gennemsigtigheden og forbedre Kommissionens tilsyn. Desuden vil sådanne rapporter give Kommissionen de fornødne oplysninger til at kunne rapportere om certificeringsordningernes funktion med henblik på at kortlægge bedste praksis og eventuelt forelægge et lovgivningsmæssigt forslag med henblik på yderligere fremme af sådan bedste praksis. For at sikre en sammenlignelig og konsekvent rapportering bør Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter, hvori der fastsættes tekniske detaljer om indholdet og formatet af de rapporter, der udarbejdes af certificeringsordningerne.

- (38) For at ændre eller supplere ikkevæsentlige elementer i denne forordning bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde med henblik på at fastlægge udførlige certificeringsmetoder for forskellige typer aktiviteter, fastsætte standarder og tekniske regler om EU-registrets funktionsmåde og ændre bilag I og II. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning¹⁷. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

¹⁷ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

- (39) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011¹⁸. Med henblik på at udøve de gennemførelsesbeføjelser, der er fastsat ved nærværende forordning, bør Kommissionen i forbindelse med sine opgaver i henhold til nærværende forordning bistås af Udvalget for Klimaændringer, der er nedsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999¹⁹.

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimainsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1).

- (40) Kommissionen bør gennemgå anvendelsen af denne forordning senest den ... [tre år fra datoen for dens ikrafttræden eller den 31. december 2028, alt efter hvilken dato der kommer først] og derefter senest seks måneder efter den globale statusopgørelse, der er aftalt i henhold til Parisaftalens artikel 14. Denne forordning bør tages op til revision i alle henseender under hensyntagen til den relevante udvikling vedrørende EU-lovgivningen, herunder dens sammenhæng med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/841, (EU) 2018/842²⁰ og (EU) 2021/1119 samt direktiv 2003/87/EF og (EU) 2018/2001, den relevante udvikling vedrørende UNFCCC og Parisaftalen, herunder regler og retningslinjer vedrørende gennemførelsen af nævnte aftales artikel 6, den teknologiske og videnskabelige udvikling, bedste praksis og markedsudviklingen inden for kulstoffjernelse, potentialet for permanent kulstoflagring i tredjelande med forbehold af eksistensen af internationale aftaler som omhandlet i kapitel III i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1735²¹, samtidig med at der fastsættes betingelser svarende til dem, der er fastlagt i direktiv 2009/31/EF, for at sikre at geologisk lagring af fanget CO₂ er permanent sikker og miljømæssigt sikker, miljøvirkningen af øget anvendelse af biomasse som følge af anvendelsen af nærværende forordning, herunder indvirkningen på jordforringelse og genopretning af økosystemer, indvirkningen på Unionens fødevarerikring og på jordspekulation og omkostningerne ved certificeringsprocessen.

²⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 af 30. maj 2018 om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissioner for medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimaindsatsen med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i Parisaftalen og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 26).

²¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1735 af 13. juni 2024 om fastlæggelse af en ramme for foranstaltninger til styrkelse af Europas økosystem for fremstilling af nettoulteknologiprodukter og om ændring af forordning (EU) 2018/1724 (EUT L, 2024/1735, 28.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1735/oj>).

- (41) Senest den 31. juli 2026 bør Kommissionen gennemgå inddragelsen af IPCC-kildekategorien landbrug, underkategori 3.A tarmgæring og 3.B håndtering af husdyrgødning som fastsat i henhold til forordning (EU) 2018/1999 og de gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i henhold til nævnte forordning, i de emissionsreduktioner, der er omfattet af nærværende forordning, under hensyntagen til offeromkostninger, udviklingen af de lovgivningsmæssige rammer, mulige negative virkninger, der fører til en stigning i drivhusgasemissionerne, og Unionens klimamål for 2040 som foreslået i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/1119, den bør forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport og den bør, hvis det er relevant, forelægge et lovgivningsmæssigt forslag. I forbindelse med gennemgangen bør det overvejes, hvordan de potentielle enheder, der opnås i kraft af sådanne aktiviteter, bør kategoriseres. Udviklingen af en pilotcertificeringsmetode for aktiviteter, der reducerer landbrugets emissioner fra tarmgæring og håndtering af husdyrgødning, bør også fremskyndes som forberedelse til Kommissionens gennemgang i 2026.

- (42) Overensstemmelsescertifikater og certificerede enheder bør understøtte forskellige slutanvendelser såsom dokumentation for klimarelaterede og andre miljørelaterede virksomhedsanprisninger, herunder i relation til biodiversitet, eller udveksling af certificerede enheder gennem frivillige kulstofmarkeder. Til dette formål bør Kommissionen vurdere og, hvis det er relevant, forelægge et lovgivningsmæssigt forslag om behovet for yderligere krav for at tilpasse denne forordning til reglerne og retningslinjerne i Parisaftalens artikel 6, stk. 2 og 4, og til bedste praksis på de frivillige kulstofmarkeder. Denne vurdering bør sammenligne metodekrav, herunder referencescenarier, overvågningsperioder, aktivitetsperioder, additionalitet, udsivning, ikkepermanent karakter og erstatningsansvar, samt omfatte krav vedrørende godkendelse og tilsvarende justeringer. Den bør også fastslå, om det er hensigtsmæssigt at differentiere slutanvendelser for hver type enhed, samt identificere de tilsvarende krav til private aktørers eller tredjeparters anvendelse af enheder, herunder for de frivillige kulstofmarkeder og internationale overholdelsesordninger, idet der sikres overensstemmelse med relevante EU-retsakter såsom Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 og (EU) 2021/1119 samt direktiv (EU) 2022/2464²², registret over internationalt overførte modvirkningsresultater i henhold til Parisaftalens artikel 6, jf. artikel 40 i forordning (EU) 2018/1999, og et fremtidigt direktiv om underbygning og kommunikation af udtrykkelige miljøanprisninger.

²² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering (EUT L 322 af 16.12.2022, s. 15).

- (43) Målet for denne forordning, nemlig at fremme udbredelsen af kulstoffjernelse af høj kvalitet og jordemissionsreduktion og samtidigt minimere risikoen for grønvaske, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af handlingens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Kapitel 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Formålet med denne forordning er at lette og tilskynde til udbredelsen af permanent kulstoffjernelse, kulstofbindende dyrkning og kulstoflagring i produkter for operatører eller operatørsammenslutninger som et supplement til vedvarende emissionsreduktioner på tværs af alle sektorer for at opfylde de målsætninger og mål, der er fastsat i forordning (EU) 2021/1119. Til dette formål fastlægges ved nærværende forordning en frivillig EU-ramme for certificering af kulstoffjernelse og jordemissionsreduktion, idet der fastsættes:
 - a) kvalitetskriterier for aktiviteter, der finder sted i Unionen
 - b) regler for verifikation og certificering af kulstoffjernelse og jordemissionsreduktion, der opnås i kraft af aktiviteter
 - c) regler for certificeringsordningers funktionsmåde og Kommissionens anerkendelse heraf
 - d) regler om udstedelse og anvendelse af certificerede enheder.

2. Formålet med denne forordning er at støtte opfyldelsen af Unionens mål i henhold til Parisaftalen, navnlig den kollektive opfyldelse senest i 2050 af målet om klimaneutralitet som fastsat i forordning (EU) 2021/1119. I overensstemmelse hermed bidrager al kulstoffjernelse og jordemissionsreduktion, der opnås i henhold til nærværende forordning, til at nå Unionens NDC og dens klimamål og ikke tredjeparters NDC'er eller internationale overholdelsesordninger.
3. Denne forordning finder ikke anvendelse på emissioner, der er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF, med undtagelse af fangst og lagring af CO₂-emissioner fra biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler, som opfylder bæredygtighedskriterierne og kriterierne for besparelse af drivhusgasemissioner, der er fastlagt i henhold til artikel 29 i direktiv (EU) 2018/2001, med de tilpasninger, der er nødvendige for anvendelsen i henhold til direktiv 2003/87/EF som fastsat i de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i artikel 14 i direktiv 2003/87/EF, i overensstemmelse med bilag IV til direktiv 2003/87/EF.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) "kulstoffjernelse": menneskeskabt fjernelse af kulstof fra atmosfæren og varig lagring heraf i geologiske, terrestriske eller havreservoirer og i langtidsholdbare produkter

- 2) "jordemissionsreduktion": reduktion af nettodrivhusgasemissioner fra biogene kulstofpuljer, jf. afsnit B, litra e) og f), i bilag I til forordning (EU) 2018/841, eller reduktion af drivhusgasemissioner fra IPCC-kildekategorien landbrug, underkategori 3.D landbrugsjorder, som fastsat i henhold til forordning (EU) 2018/1999 og de gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i henhold til nævnte forordning, hvor den relevante aktivitet samlet set reducerer kulstofemissioner fra kulstofpuljer i jorden eller øger kulstoffjernelsen i biogene kulstofpuljer
- 3) "aktivitet": en eller flere praksisser eller processer, som udføres af en operatør eller operatørsammenslutning, og som resulterer i en permanent kulstoffjernelse, en midlertidig kulstoffjernelse gennem kulstofbindende dyrkning eller gennem kulstoflagring i produkter eller jordemissionsreduktion gennem kulstofbindende dyrkning, hvor denne kulstofbindende dyrkning samlet set reducerer kulstofemissionerne fra kulstofpuljer i jorden eller øger kulstoffjernelsen i biogene kulstofpuljer
- 4) "biogen kulstofpulje": levende biomasse, førne, dødt ved, dødt organisk materiale, mineraljord og organisk jord, jf. afsnit B, litra a)-f), i bilag I til forordning (EU) 2018/841

- 5) "operatør": enhver fysisk eller juridisk person eller offentlig enhed, som driver eller kontrollerer en aktivitet, eller som har fået overdraget afgørende økonomiske beføjelser med hensyn til aktivitetens tekniske funktionsmåde; i forbindelse med en kulstofbindende dyrkningsaktivitet forstås ved "operatør" en landbruger som defineret i artikel 3, nr. 1), i forordning (EU) 2021/2115, enhver anden forvalter af en aktivitet i terrestrisk miljø eller kystmiljø, en skovejer eller -forvalter som defineret i national ret eller en kompetent offentlig enhed
- 6) "operatørsammenslutning": en juridisk enhed, som repræsenterer mindst to operatører, og som er ansvarlig for at sikre, at disse operatører overholder denne forordning
- 7) "aktivitetsperiode": en periode, hvor aktiviteten skaber en nettofordel ved kulstoffjernelse eller en nettofordel ved jordemissionsreduktion, og som fastlægges i den gældende certificeringsmetode
- 8) "overvågningsperiode": en periode, hvor jordemissionsreduktionen eller kulstoflagringen overvåges af en operatør eller operatørsammenslutning, og som mindst dækker aktivitetsperioden, og som er fastlagt i den gældende certificeringsmetode
- 9) "permanent kulstoffjernelse": enhver praksis eller proces, der under normale omstændigheder og under anvendelse af en hensigtsmæssig forvaltningspraksis fanger og lagrer atmosfærisk eller biogent kulstof i flere århundreder, herunder permanent kemisk bundet kulstof i produkter, og som ikke er kombineret med forbedret kulbrinteindvinding

- 10) "kulstofbindende dyrkning": enhver praksis eller proces, som udføres over en aktivitetsperiode på mindst fem år, som vedrører forvaltning af et terrestrisk miljø eller kystmiljø, og som resulterer i fangst og midlertidig lagring af atmosfærisk eller biogent kulstof i biogene kulstofpuljer eller i jordemissionsreduktion
- 11) "kulstoflagring i produkter": enhver praksis eller proces, som fanger og lagrer atmosfærisk eller biogent kulstof i mindst 35 år i langtidsholdbare produkter, som tillader overvågning på stedet af det lagrede kulstof, og som er certificeret i hele overvågningsperioden
- 12) "permanent kemisk bundet kulstof i produkter": kulstof, der er kemisk lagret i et produkt med det resultat, at det ikke kommer ud i atmosfæren ved normal brug af produktet, herunder enhver normal aktivitet, der finder sted, efter at produktet er udtjent, i overensstemmelse med artikel 12, stk. 3b, i direktiv 2003/87/EF
- 13) "geologisk lagring af CO₂": geologisk lagring af CO₂ som defineret i artikel 3, nr. 1), i direktiv 2009/31/EF
- 14) "certificeringsorgan": et akkrediteret eller anerkendt uafhængigt overensstemmelsesvurderingsorgan, der har indgået en aftale med en certificeringsordning om at foretage certificeringsaudit og udstede overensstemmelsescertifikater
- 15) "certificeringsordning": en organisation, der certificerer aktiviteter og operatørers overholdelse af de kvalitetskriterier og certificeringsregler, der er fastsat i denne forordning

- 16) "certificeringsaudit": en audit, der udføres af et certificeringsorgan
- 17) "recertificeringsaudit": en audit, der udføres i forbindelse med fornyelsen af et overensstemmelsescertifikat udstedt af et certificeringsorgan
- 18) "overensstemmelsescertifikat": en overensstemmelseserklæring udstedt af et certificeringsorgan, hvori det certificeres, at en aktivitet er i overensstemmelse med denne forordning
- 19) "enhed for permanent kulstoffjernelse": et metrisk ton CO₂-ækvivalenter certificeret nettofordel ved permanent kulstoffjernelse, der opnås i kraft af en permanent kulstoffjernelsesaktivitet og registreres af en certificeringsordning i dens certificeringsregister eller, hvis det er relevant, i EU-registret omhandlet i artikel 12
- 20) "enhed for jordemissionsreduktion": et metrisk ton CO₂-ækvivalenter certificeret nettofordel ved jordemissionsreduktion, der opnås i kraft af en kulstofbindende dyrkningsaktivitet og registreres af en certificeringsordning i dens certificeringsregister eller, hvis det er relevant, i EU-registret omhandlet i artikel 12
- 21) "genudslip": ved geologisk lagring af CO₂ udsivning som defineret i artikel 3, nr. 5), i direktiv 2009/31/EF og ved andre aktiviteter tilsigtet eller utilsigtet frigivelse til atmosfæren af kulstof, der fanges og lagres i kraft af en aktivitet

- 22) "enhed for kulstofbindende dyrkning": et metrisk ton CO₂-ækvivalenter certificeret midlertidig nettofordel ved kulstoffjernelse, der opnås i kraft af en kulstofbindende dyrkningsaktivitet og registreres af en certificeringsordning i dens certificeringsregister eller, hvis det er relevant, i EU-registret omhandlet i artikel 12
- 23) "enhed for kulstoflagring i produkter": et metrisk ton af CO₂-ækvivalenter af certificeret midlertidig nettofordel ved kulstoffjernelse, der opnås i kraft af en aktivitet til kulstoflagring i produkter og registreres af en certificeringsordning i dens certificeringsregister eller, hvis det er relevant, i EU-registret omhandlet i artikel 12.

Artikel 3

Betingelser for certificering

Kulstoffjernelse og jordemissionsreduktion er berettiget til certificering i henhold til denne forordning, hvis de opfylder begge følgende betingelser:

- a) de opnås i kraft af en aktivitet, der opfylder kvalitetskriterierne i artikel 4-7
- b) de verificeres uafhængigt i overensstemmelse med artikel 9.

Kapitel 2

Kvalitetskriterier

Artikel 4

Kvantitativ bestemmelse

1. En permanent kulstoffjernelsesaktivitet skal tilvejebringe en nettofordel ved permanent kulstoffjernelse, som kvantificeres ved hjælp af følgende formel:

$$\text{nettofordel ved permanent kulstoffjernelse} = CR_{\text{baseline}} - CR_{\text{total}} - GHG_{\text{associated}} > 0$$

hvor:

- a) CR_{baseline} er mængden af kulstoffjernelse i henhold til referencescenariet
- b) CR_{total} er den samlede mængde af kulstoffjernelse opnået ved aktiviteten
- c) $GHG_{\text{associated}}$ er stigningen i direkte og indirekte drivhusgasemissioner i hele aktivitetens livscyklus, som tilskrives dens gennemførelse, herunder indirekte ændringer i arealanvendelsen, beregnet, hvis det er relevant, i overensstemmelse med de protokoller, der er fastsat i IPCC's retningslinjer fra 2006 for nationale drivhusgasopgørelser og eventuelle yderligere finjusteringer af disse IPCC-retningslinjer fra 2006.

2. En kulstofbindende dyrkningsaktivitet skal tilvejebringe en midlertidig nettofordel ved kulstoffjernelse eller en nettofordel ved jordemissionsreduktion, som kvantificeres ved hjælp af følgende formler:

a) midlertidig nettofordel ved kulstoffjernelse = $CR_{\text{baseline}} - CR_{\text{total}} - GHG_{\text{associated}} > 0$

hvor:

- i) CR_{baseline} er mængden af kulstoffjernelse i henhold til referencescenariet
- ii) CR_{total} er den samlede mængde af kulstoffjernelse opnået ved aktiviteten
- iii) $GHG_{\text{associated}}$ er stigningen i direkte og indirekte drivhusgasemissioner i hele aktivitetens livscyklus, som tilskrives dens gennemførelse, herunder indirekte ændringer i arealanvendelsen, beregnet, hvis det er relevant, i overensstemmelse med de protokoller, der er fastsat i IPCC's retningslinjer fra 2006 for nationale drivhusgasopgørelser og eventuelle yderligere finjusteringer af disse IPCC-retningslinjer fra 2006

b) nettofordel ved jordemissionsreduktion = $LSE_{baseline} - LSE_{total} + ASE_{baseline} - ASE_{total} - GHG_{associated} > 0$

hvor:

- i) $LSE_{baseline}$ er mængden af LULUCF-jordemissioner i henhold til referencescenariet
- ii) LSE_{total} er den samlede mængde af LULUCF-jordemissioner opnået ved aktiviteten
- iii) $ASE_{baseline}$ er mængden af landbrugsjordemissioner i henhold til referencescenariet
- iv) ASE_{total} er den samlede mængde af landbrugsjordemissioner opnået ved aktiviteten
- v) $GHG_{associated}$ er stigningen i direkte og indirekte drivhusgasemissioner i hele aktivitetens livscyklus, som tilskrives dens gennemførelse, herunder indirekte ændringer i arealanvendelsen, beregnet, hvis det er relevant, i overensstemmelse med de protokoller, der er fastsat i IPCC's retningslinjer fra 2006 for nationale drivhusgasopgørelser og eventuelle yderligere finjusteringer af disse IPCC-retningslinjer fra 2006.

Anvendelsesområdet for de mængder, der er omhandlet i $CR_{baseline}$ og CR_{total} , svarer til den nettofjernelse af drivhusgasser, der er omfattet af anvendelsesområdet for forordning (EU) 2018/841.

Anvendelsesområdet for de mængder, der er omhandlet i $LSE_{baseline}$ og LSE_{total} , svarer til nettodrivhusgasemissionerne fra biogene kulstofpuljer, jf. bilag I, afdeling B, litra e) og f), til forordning (EU) 2018/841.

Anvendelsesområdet for de mængder, der er omhandlet i $ASE_{baseline}$ og ASE_{total} , svarer til emissionerne fra IPCC-kildekategorien landbrug, underkategori 3.D landbrugsjorder.

3. De gældende certificeringsmetoder skal kræve en opdeling efter drivhusgas af alle de mængder, der er omhandlet i stk. 2.
4. Hvis jordemissionerne stiger som følge af en aktivitet, der resulterer i en midlertidig kulstoffjernelse gennem kulstofbindende dyrkning, kvantificeres og medregnes de i nettofordelen ved kulstoffjernelse. Navnlig kvantificeres og rapporteres emissioner fra biogene kulstofpuljer som opført i bilag I, afdeling B, litra e) og f), til forordning (EU) 2018/841 som en del af CR_{total} , og emissioner fra IPCC-kildekategorien landbrug, underkategori 3.D landbrugsjorder, kvantificeres og rapporteres som $GHG_{associated}$.

Hvis jordemissionerne bliver lavere som følge af en aktivitet, der resulterer i en midlertidig kulstoffjernelse gennem kulstofbindende dyrkning, kvantificeres, rapporteres og medregnes de som en nettofordel ved jordemissionsreduktion.

Hvis en aktivitet resulterer i både en midlertidig nettofordel ved kulstoffjernelse og en nettofordel ved jordemissionsreduktion, skal den relevante metode specificere tildelingsreglerne for de dertil knyttede direkte og indirekte drivhusgasemissioner, som tilskrives den pågældende aktivitet.

5. En aktivitet til kulstoflagring i produkter skal tilvejebringe en midlertidig nettofordel ved kulstoffjernelse, som kvantificeres ved hjælp af følgende formel:

$$\text{midlertidig nettofordel ved kulstoffjernelse} = CR_{\text{baseline}} - CR_{\text{total}} - GHG_{\text{associated}} > 0$$

hvor:

- a) CR_{baseline} er mængden af kulstoffjernelse i henhold til referencescenariet
- b) CR_{total} er den samlede mængde kulstoffjernelse opnået ved aktiviteten
- c) $GHG_{\text{associated}}$ er stigningen i direkte og indirekte drivhusgasemissioner i hele aktivitetens livscyklus, som tilskrives dens gennemførelse, herunder indirekte ændringer i arealanvendelsen, beregnet, hvis det er relevant, i overensstemmelse med de protokoller, der er fastsat i IPCC's retningslinjer fra 2006 for nationale drivhusgasopgørelser og eventuelle yderligere finjusteringer af disse IPCC-retningslinjer fra 2006.

6. De mængder, der er omhandlet i stk. 1-5, angives med et negativt fortegn (-), hvis der er tale om nettodrivhusgasfjernelse, og et positivt fortegn (+), hvis der er tale om nettodrivhusgasemissioner; de udtrykkes i ton CO₂-ækvivalenter.
7. Permanent kulstoffjernelse, midlertidig kulstoffjernelse gennem kulstofbindende dyrkning og kulstoflagring i produkter, jordemissionsreduktion og dertil knyttede drivhusgasemissioner kvantificeres på en relevant, forsigtig, nøjagtig, fuldstændig, konsekvent, gennemsigtig og sammenlignelig måde i overensstemmelse med den seneste foreliggende videnskabelige dokumentation. Overvågningen baseres på en passende kombination af målinger på stedet med telemåling eller modellering i overensstemmelse med reglerne i de gældende certificeringsmetoder.
8. Det referencescenario, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 5, skal være meget repræsentativt for standardpræstationerne af sammenlignelige praksisser og processer under lignende sociale, økonomiske, miljømæssige, teknologiske og reguleringsmæssige omstændigheder og tage hensyn til den geografiske kontekst, herunder lokale pedoklimatiske og reguleringsmæssige forhold ("standardiseret referencescenario").
9. Det standardiserede referencescenario fastlægges af Kommissionen i de gældende certificeringsmetoder, der er fastsat i de delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 8.

Kommissionen gennemgår mindst hvert femte år og ajourfører, hvis det er relevant, det standardiserede referencescenario i lyset af skiftende reguleringsmæssige omstændigheder og den seneste foreliggende videnskabelige dokumentation. Det ajourførte standardiserede referencescenario finder kun anvendelse på en aktivitet, for hvilken aktivitetsperioden begynder efter ikrafttrædelsen af den gældende certificeringsmetode.

10. Uanset stk. 8 anvender en operatør, hvis det er behørigt begrundet i den gældende certificeringsmetode, herunder på grund af manglende data eller mangel på tilstrækkelige sammenlignelige aktiviteter, et referencescenario, der svarer til en specifik aktivitets individuelle præstation ("aktivitetsspecifikt referencescenario").
11. De aktivitetsspecifikke referencescenarier ajourføres regelmæssigt ved begyndelsen af hver aktivitetsperiode, medmindre andet er angivet i de gældende certificeringsmetoder, der er fastsat i de delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 8.
12. Den kvantitative bestemmelse af permanent kulstoffjernelse, midlertidig kulstoffjernelse gennem kulstofbindende dyrkning og kulstoflagring i produkter og jordemissionsreduktion tager højde for usikkerheder på en forsigtig måde og i overensstemmelse med anerkendte statistiske tilgange. Usikkerheder i den kvantitative bestemmelse af kulstoffjernelse og jordemissionsreduktion rapporteres behørigt.

13. For at støtte den kvantitative bestemmelse af midlertidig kulstoffjernelse og jordemissionsreduktion, der opnås i kraft af en kulstofbindende dyrkningsaktivitet, indsamler operatøren eller operatørsammenslutningen, hvis det er muligt, data om kulstoffjernelse og drivhusgasemissioner baseret på anvendelsen af niveau 3-metoder i overensstemmelse med IPCC's retningslinjer fra 2006 for nationale drivhusgasopgørelser og finjusteringer af disse IPCC-retningslinjer fra 2006 heraf og på en måde, der kan forenes med de nationale drivhusgasopgørelser i henhold til forordning (EU) 2018/841 og del 3 i bilag V til forordning (EU) 2018/1999.

Artikel 5

Additionalitet

1. Enhver aktivitet skal være additionel. Til dette formål skal den opfylde begge følgende kriterier:
 - a) den går ud over EU-lovkravene og de nationale lovkrav på den enkelte operatørs niveau
 - b) certificeringens tilskyndelsesvirkning i henhold til denne forordning er nødvendig, for at aktiviteten kan blive økonomisk levedygtig.
2. Hvis der anvendes et standardiseret referencescenario, anses additionaliteten som omhandlet i stk. 1 for at være opnået.

Hvis det aktivitetsspecifikke referencescenario anvendes, påvises additionalitet som omhandlet i denne artikels stk. 1 gennem specifikke additionalitetstest i overensstemmelse med de gældende certificeringsmetoder, der er fastsat i de delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 8.

Artikel 6

Lagring, overvågning og erstatningsansvar

1. En operatør eller operatørsammenslutning påviser, at en aktivitet sikrer permanent lagring af kulstof eller sigter mod langsigtet lagring af kulstof.
2. Med henblik på stk. 1 er en operatør eller operatørsammenslutning:
 - a) omfattet af regler om overvågning og regler om modvirkning af eventuelle identificerede risici for genudslip i overvågningsperioden
 - b) ansvarlig for at tage sig af eventuelle genudslip af det kulstof, der fanges og lagres gennem en aktivitet, der finder sted i overvågningsperioden for denne aktivitet, gennem passende erstatningsansvarsordninger i overensstemmelse med de gældende certificeringsmetoder, der er fastsat i de delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 8.
3. De overvågningsregler, der er omhandlet i stk. 2, litra a), skal:
 - a) for så vidt angår permanent kulstoffjernelse være i overensstemmelse med reglerne i artikel 13-16 i direktiv 2009/31/EF
 - b) for så vidt permanent kemisk bundet kulstof i produkter, være i overensstemmelse med de regler, der er vedtaget i henhold til artikel 12, stk. 3b, i direktiv 2003/87/EF

- c) for så vidt angår kulstofbindende dyrkning og kulstoflagring i produkter fastsættes og begrundes behørigt i overensstemmelse med reglerne ifølge de gældende certificeringsmetoder, der er fastsat i de delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 8.
4. De erstatningsansvarsordninger, der er omhandlet i stk. 2, litra b), skal:
- a) for så vidt angår permanent kulstoffjernelse være i overensstemmelse med reglerne i artikel 17 og 18 i direktiv 2009/31/EF
 - b) for så vidt angår permanent kemisk bundet kulstof i produkter, være i overensstemmelse med de regler, der er vedtaget i henhold til artikel 12, stk. 3b, i direktiv 2003/87/EF
 - c) for så vidt angår kulstofbindende dyrkning og kulstoflagring i produkter fastsættes og begrundes behørigt i de gældende certificeringsmetoder, der er fastsat i de delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 8, og kan omfatte kollektive buffere eller forudgående forsikringsordninger.
5. Det kulstof, der fjernes og efterfølgende lagres ved en kulstoffjernelsesaktivitet, anses for at være frigivet til atmosfæren ved udløbet af overvågningsperioden, medmindre denne overvågningsperiode forlænges gennem en ny certificering af aktiviteten, eller dette kulstof lagres permanent i henhold til stk. 3, litra a) og b), og stk. 4, litra a) og b).
6. Aktiviteter til jordemissionsreduktion er omfattet af passende overvågningsregler og erstatningsansvarsordninger som fastsat i de delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 8.

Artikel 7
Bæredygtighed

1. En aktivitet må ikke i væsentlig grad skade miljøet og kan skabe sidegevinster for ét eller flere af følgende bæredygtigheds mål:
 - a) modvirkning af klimaændringer ud over nettofordelen ved kulstoffjernelse og nettofordelen ved jordemissionsreduktion, jf. artikel 4, stk. 1 og 2
 - b) tilpasning til klimaændringer
 - c) bæredygtig anvendelse og beskyttelse af vand- og havressourcer
 - d) omstilling til en cirkulær økonomi, herunder effektiv anvendelse af biobaserede materialer fra bæredygtige kilder
 - e) forebyggelse og bekæmpelse af forurening
 - f) beskyttelse og genopretning af såvel biodiversitet og økosystemer, herunder jordbundssundhed samt undgåelse af jordforringelse.

2. En kulstofbindende dyrkningsaktivitet skal som minimum skabe sidegevinster for det bæredygtigheds mål, der er omhandlet i stk. 1, litra f).

3. Med henblik på denne artikels stk. 1 skal en aktivitet opfylde mindstekravene til bæredygtighed ifølge de gældende certificeringsmetoder, der er fastsat i de delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 8.

Mindstekravene til bæredygtighed skal:

- a) tage hensyn til virkningen både i og uden for Unionen og lokale forhold
 - b) hvis det er relevant, være i overensstemmelse med de tekniske screeningskriterier for princippet om ikke at gøre væsentlig skade
 - c) fremme bæredygtigheden af råmaterialer til biomasse fra skove og landbrug i overensstemmelse med de bæredygtighedskriterier og kriterier for besparelse af drivhusgasemissioner for biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler, der er fastsat i artikel 29 i direktiv (EU) 2018/2001.
4. Hvis en operatør eller operatørsammenslutning rapporterer om sidegevinster, der bidrager til at opfylde de bæredygtigheds mål, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, ud over de mindstekrav til bæredygtighed, der er omhandlet i denne artikels stk. 3, skal de overholde de gældende certificeringsmetoder i de delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 8. Disse certificeringsmetoder skal så vidt muligt indeholde elementer til at tilskynde til generering af sidegevinster, der er mere vidtgående end mindstekravene til bæredygtighed, navnlig hvad angår det mål, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, litra f).

Artikel 8
Certificeringsmetoder

1. En operatør eller operatørsammenslutning anvender den gældende certificeringsmetode for at opfylde kvalitetskriterierne i artikel 4-7 ("certificeringsmetode").
2. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i henhold til artikel 16 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastlægge certificeringsmetoder, som for hver aktivitet angiver de elementer, der er fastsat i bilag I.

Kommissionen prioriterer udvikling af certificeringsmetoder for de aktiviteter, som er mest modne, som potentielt giver de største sidegevinster, eller for hvilke der allerede er vedtaget EU-ret, der er relevant for udviklingen af disse metoder.

I tilfælde af kulstofbindende dyrkningsaktiviteter tager Kommissionen som led i sin prioritering hensyn til, om aktiviteterne bidrager til bæredygtig forvaltning af landbrugsjord, skove og det marine miljø.

I tilfælde af kulstoflagring i produkter prioriterer Kommissionen certificeringsmetoder for træbaserede og biobaserede byggevarer.

3. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til stk. 2 sonder mellem aktiviteter vedrørende permanent kulstoffjernelse, kulstofbindende dyrkning og kulstoflagring i produkter og sonder derudover mellem aktiviteterne på grundlag af deres karakteristika.

Certificeringsmetoderne:

- a) sikrer robustheden og gennemsigtigheden af kulstoffjernelse og jordemissionsreduktion
- b) fremmer beskyttelse og genopretning af biodiversitet og økosystemer
- c) bidrager til at sikre Unionens fødevarerikkerhed og undgå jordspekulation
- d) tager hensyn til landbrugernes og skovejernes og -forvalternes konkurrenceevne i Unionen på en bæredygtig måde, navnlig for små operatører
- e) fremmer bæredygtigheden af biomasse i overensstemmelse med de bæredygtighedskriterier og kriterier for besparelse af drivhusgasemissioner for biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler, der er fastsat i artikel 29 i direktiv (EU) 2018/2001
- f) sikrer konsekvens i anvendelsen af princippet om kaskadeanvendelse af biomasse som gennemført af nationale myndigheder i overensstemmelse med artikel 3, stk. 3, i direktiv (EU) 2018/2001
- g) sikrer, at ikkebæredygtig efterspørgsel efter råmaterialer til biomasse undgås

- h) mindsker den administrative og finansielle byrde for operatørerne, navnlig for små operatører, og holder certificeringsprocessen så enkel som muligt og let at anvende
 - i) sikrer, at tilfælde af genudslip imødegås ved hjælp af passende erstatningsansvarsordninger såsom kollektive buffere eller forudgående forsikringsordninger og, som en sidste udvej, direkte annullering af enheder.
4. Ved udarbejdelsen af de i stk. 2 omhandlede delegerede retsakter tager Kommissionen hensyn til følgende:
- a) relevant EU-ret og national ret
 - b) relevante EU-certificeringsmetoder og -standarder samt nationale og internationale certificeringsmetoder og -standarder, og
 - c) den bedste foreliggende videnskabelige dokumentation.

Kapitel 3

Certificering

Artikel 9

Certificering af overensstemmelse

1. For at ansøge om at få certificeret overholdelsen af denne forordning indgiver en operatør eller operatørsammenslutning en ansøgning til en certificeringsordning.

Efter at denne ansøgning er accepteret, forelægger operatøren eller operatørsammenslutningen et certificeringsorgan en aktivitetsplan, der indeholder dokumentation for overensstemmelse med artikel 4-7 og den forventede nettofordel ved kulstoffjernelse eller den forventede nettofordel ved jordemissionsreduktion, der opnås i kraft af aktiviteten, samt en overvågningsplan.

Operatørsammenslutninger præciserer også, hvordan rådgivningstjenester ydes, navnlig til små operatører, der beskæftiger sig med kulstofbindende dyrkning.

Medlemsstaterne kan i relation til kulstofbindende dyrkningsaktiviteter yde rådgivning til landbrugere inden for rammen af de bedriftsrådgivningstjenester, der er omhandlet i artikel 15 i forordning (EU) 2021/2115.

For at fremme interoperabiliteten mellem relevante databaser om kulstofbindende dyrkning kan medlemsstaterne, hvis det er relevant, i det system til identifikation af landbrugsparcer, der er omhandlet i artikel 68 i forordning (EU) 2021/2116, medtage de centrale oplysninger, der er opført i bilag II til nærværende forordning, herunder forvaltningspraksis vedrørende den kulstofbindende dyrkningsaktivitet, aktivitetens start- og slutdato, overensstemmelsescertifikatets unikke nummer eller kode, certificeringsorganets navn og certificeringsordningens navn.

2. Certificeringsordningen udpeger et certificeringsorgan, som foretager en certificeringsaudit for at verificere, at de oplysninger, der er indgivet i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, er nøjagtige og troværdige, og for at bekræfte, at aktiviteten opfylder kravene i artikel 4-7.

Når det som følge af denne certificeringsaudit er blevet verificeret, at de oplysninger, der er indgivet i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, er i overensstemmelse med kravene, udsteder certificeringsorganet en auditrapport om certificering med et resumé og et overensstemmelsescertifikat, der som minimum indeholder de oplysninger, der er fastsat i bilag II.

Certificeringsordningen gennemgår auditrapporten om certificering og overensstemmelsescertifikatet og gør auditrapporten om certificering i sin helhed eller, hvis det er nødvendigt for at bevare fortroligheden af forretningsmæssigt følsomme oplysninger, i sammenfattet form og overensstemmelsescertifikatet offentligt tilgængeligt i dens certificeringsregister eller, når det er oprettet, i EU-registret omhandlet i artikel 12 ("EU-registret").

3. Mindst hvert femte år eller hyppigere, hvis det er angivet i den gældende certificeringsmetode baseret på den relevante aktivitets karakteristika, foretager certificeringsorganet recertificeringsaudit for på ny at bekræfte, at aktiviteten er i overensstemmelse med artikel 4-7, og verificere nettofordelen ved kulstoffjernelse eller den nettofordel ved jordemissionsreduktion, der opnås i kraft af aktiviteten.

Som følge af denne recertificeringsaudit udsteder certificeringsorganet en auditrapport om recertificering med et resumé og udsteder, hvis det er relevant, et ajourført overensstemmelsescertifikat.

Certificeringsordningen gennemgår auditrapporten om recertificering og det ajourførte overensstemmelsescertifikat og gør auditrapporten om recertificering i sin helhed eller, hvis det er nødvendigt for at bevare fortroligheden af forretningsmæssigt følsomme oplysninger, i sammenfattet form og det ajourførte overensstemmelsescertifikat offentligt tilgængeligt i dens certificeringsregister eller, når det er oprettet, i EU-registret.

Certificeringsordningens certificeringsregister eller, når det er oprettet, EU-registret udsteder certificerede enheder baseret på det ajourførte overensstemmelsescertifikat, der er resultatet af recertificeringsauditten.

4. Operatøren eller operatørsammenslutningen støtter certificeringsorganet i forbindelse med certificeringsaudit og recertificeringsaudit, navnlig ved at give adgang til de steder, hvor aktiviteten foregår, og tilvejebringe alle de data og al den dokumentation, der kræves af dette certificeringsorgan.

5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter for at fastsætte strukturen, formatet og de tekniske detaljer for aktivitetsplanen og overvågningsplanen, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, og for de auditrapporter om certificering og recertificering, der er omhandlet i denne artikels stk. 2 og 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 17.

Artikel 10

Certificeringsorganer

1. Certificeringsorganer, der udpeges inden for rammerne af certificeringsordninger, akkrediteres af et nationalt akkrediteringsorgan i henhold til forordning (EF) nr. 765/2008 eller anerkendes af en national kompetent myndighed som kompetente til at dække nærværende forordnings anvendelsesområde eller certificeringsordningens specifikke anvendelsesområde.
2. Certificeringsorganerne:
 - a) har kompetence til at udføre certificeringsaudit og recertificeringsaudit
 - b) er juridisk og finansielt uafhængige af en operatør eller af en operatørsammenslutning, og
 - c) udfører de aktiviteter i almenhedens interesse, der kræves i henhold til denne forordning.
3. Med henblik på stk. 2, litra b), må certificeringsorganer eller dele heraf ikke:
 - a) være en operatør eller operatørsammenslutning, være ejer af en operatør eller operatørsammenslutning eller være ejet heraf

- b) have forbindelser med en operatør eller operatørsammenslutning, der kan påvirke deres uafhængighed og upartiskhed.

4. Medlemsstaterne fører tilsyn med certificeringsorganernes drift.

Certificeringsorganerne forelægger efter anmodning fra de nationale kompetente myndigheder alle relevante oplysninger, der er nødvendige for at føre tilsyn med deres drift, herunder om datoen, tidspunktet og stedet for certificeringsaudit og recertificeringsaudit.

Hvis medlemsstaterne konstaterer problemer i form af manglende overholdelse, underretter de uden ophold certificeringsorganet og den relevante certificeringsordning herom.

Oplysningerne om problemer i form af manglende overensstemmelse offentliggøres i certificeringsregistret eller, når det er oprettet, i EU-registret.

Kapitel 4

Certificeringsordninger

Artikel 11

Drift af certificeringsordninger

1. For at kunne påvise overholdelse af denne forordning deltager en operatør eller operatørsammenslutning i en certificeringsordning, som Kommissionen har anerkendt i henhold til artikel 13.

2. Certificeringsordningerne drives på en uafhængig måde på grundlag af pålidelige og gennemskuelige regler og procedurer, navnlig med hensyn til intern forvaltning og overvågning, behandling af klage- og appelsager, høring af interesserede parter, gennemsigtighed og offentliggørelse af oplysninger, udpegelse og oplæring af certificeringsorganer, håndtering af problemer i form af manglende overensstemmelse samt udvikling og forvaltning af certificeringsregistre.

Certificeringsordningerne fastsætter gennemsigtige gebyrer og gør oplysningerne om disse gebyrer lettilgængelige for operatørerne, herunder ved at offentliggøre dem på deres websteder.

Certificeringsordningerne indfører lettilgængelige klage- og appelprocedurer.

Oplysningerne om disse procedurer gøres offentligt tilgængelige i certificeringsregistret eller, når det er oprettet, i EU-registret.

3. Certificeringsordningerne kontrollerer, om de oplysninger og data, som en operatør eller operatørsammenslutning har indsendt med henblik på at få certificeret overholdelsen i henhold til artikel 9, har været genstand for en uafhængig audit, og om certificeringen af overholdelsen, herunder auditrapporterne om recertificering, er blevet foretaget på en nøjagtig, pålidelig og omkostningseffektiv måde.
4. Certificeringsordningerne offentliggør mindst én gang om året i deres certificeringsregistre eller, når det er oprettet, i EU-registret en liste over de udpegede certificeringsorganer med angivelse for hvert certificeringsorgan af, hvilket nationalt akkrediteringsorgan det er akkrediteret af, eller hvilken national kompetent myndighed det er anerkendt af, og hvilken national kompetent myndighed der fører tilsyn med det.

5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter for at fastsætte den struktur, det format, de tekniske detaljer og den proces, der er nødvendig med henblik på denne artikels stk. 2, 3 og 4, og som skal finde anvendelse på alle de certificeringsordninger, der er anerkendt af Kommissionen. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 17.

Artikel 12

EU-register for permanent kulstoffjernelse, kulstofbindende dyrkning og kulstoflagring i produkter samt certificeringsregistre

1. Kommissionen opretter senest den ... [fire år fra datoen for denne forordnings ikrafttræden] og fører derefter på behørig vis et EU-register for permanent kulstoffjernelse, kulstofbindende dyrkning og kulstoflagring i produkter for at gøre oplysningerne vedrørende certificeringsprocessen offentligt tilgængelige på en lettilgængelig måde og som minimum med angivelse af de oplysninger, der er fastsat i bilag III.

Kommissionen tager ved oprettelsen af EU-registret hensyn til de rapporter, der er omhandlet i artikel 30, stk. 5, litra a), i direktiv 2003/87/EF og artikel 17, stk. 3, i forordning (EU) 2018/841.

EU-registret anvender automatiserede systemer, herunder elektroniske skabeloner, til at gøre oplysningerne vedrørende certificeringsprocessen offentligt tilgængelige på en sikker måde, herunder overensstemmelsescertifikater og ajourførte overensstemmelsescertifikater, for at gøre det muligt at spore antallet af certificerede enheder og undgå dobbelttælling.

EU-registret finansieres ved årlige faste gebyrer, som brugerne skal betale. Disse gebyrer skal forholdsmæssigt svare til brugen af EU-registret og være tilstrækkelige til at bidrage til dækning af EU-registrets oprettelsesomkostninger og årlige driftsomkostninger, f.eks. omkostningerne ved personale eller IT-værktøjer.

Midler fra sådanne gebyrer udgør eksterne formålsbestemte indtægter med henblik på artikel 21, stk. 5, i forordning (EU, Euratom) 2018/1046. Disse indtægter skal navnlig dække omkostningerne ved IT-værktøjer, -tjenester og -sikkerhed, herunder driften og licensordninger, samt omkostningerne ved personale, der arbejder med forvaltningen af EU-registret.

2. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 16 med henblik på at supplere nærværende artikel ved at fastsætte de nødvendige krav vedrørende EU-registret, herunder regler for at sikre tilstrækkeligt tilsyn med handelen med certificerede enheder, og de faktorer, der skal tages i betragtning ved fastsættelsen af størrelsen af de gebyrer, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, og inddrivelse heraf.

I løbet af hvert sidste kvartal i det år, der går forud for kalenderåret for anvendelsen, vedtager Kommissionen en eller flere gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte eller revidere de individuelle beløb for de gebyrer, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, og som skal anvendes for det pågældende kalenderår.

3. Indtil EU-registret er oprettet, opretter og fører en certificeringsordning på behørig vis et certificeringsregister med henblik på at gøre oplysningerne vedrørende certificeringsprocessen offentligt tilgængelige på en sikker måde, herunder overensstemmelsescertifikater og ajourførte overensstemmelsescertifikater, der som minimum angiver de oplysninger, der er fastsat i bilag III, for at gøre det muligt at spore antallet af enheder, der er certificeret i overensstemmelse med artikel 9.

Et certificeringsregister anvender automatiserede systemer, herunder elektroniske skabeloner, og er interoperabelt med andre anerkendte certificeringsordningers registre for at undgå dobbelttælling.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter for at fastsætte strukturen, formatet og de tekniske detaljer for certificeringsregistre og for registrering af, ejerskab over eller anvendelse af certificeringsenheder, herunder som omhandlet i dette stykke. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 17.

4. Certificerede enheder bør først udstedes af certificeringsregistre eller, når det er oprettet, af EU-registret efter generering af en nettofordel ved kulstoffjernelse eller en nettofordel ved jordemissionsreduktion på grundlag af et gyldigt overensstemmelsescertifikat som følge af en recertificeringsaudit.

En certificeret enhed må ikke udstedes mere end én gang og må ikke på noget tidspunkt anvendes af mere end én fysisk eller juridisk person.

Enheder for permanent kulstoffjernelse, enheder for kulstofbindende dyrkning, enheder for kulstoflagring i produkter og enheder for jordemissionsreduktion holdes adskilt fra hinanden.

5. Enheder for kulstofbindende dyrkning og enheder for kulstoflagring i produkter udløber ved udløbet af overvågningsperioden for den relevante aktivitet og slettes i certificeringsregistret eller, når det er oprettet, i EU-registret, medmindre den langsigtede lagring af det fjernede kulstof dokumenteres gennem løbende overvågning i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i den gældende certificeringsmetode.

Artikel 13

Anerkendelse af certificeringsordninger

1. Kun certificeringsordninger, der er anerkendt af Kommissionen ved en afgørelse, må anvendes af en operatør eller operatørsammenslutning til at påvise overholdelse af denne forordning. En sådan afgørelse er gyldig i en periode på højst fem år og gøres offentligt tilgængelig i EU-registret.
2. En medlemsstat underretter Kommissionen om en ansøgning om anerkendelse af en offentlig certificeringsordning.

Den retlige repræsentant for en privat certificeringsordning underretter Kommissionen om en ansøgning om anerkendelse af den pågældende private certificeringsordning.

3. Kommissionen kan efter passende høring af certificeringsordningen ophæve en afgørelse om anerkendelse af denne ordning i henhold til denne artikels stk. 1, hvis certificeringsordningen undlader at gennemføre de regler, der er fastsat i de i artikel 11, stk. 5, omhandlede gennemførelsesretsakter.

Hvis en medlemsstat eller enhver anden interesseret part giver udtryk for behørigt begrundet mistanke om, at en certificeringsordning ikke drives i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i de i artikel 11, stk. 5, omhandlede gennemførelsesretsakter, og som udgør grundlaget for afgørelser i henhold til nærværende artikels stk. 1, undersøger Kommissionen sagen og træffer egnede foranstaltninger, herunder ophævelse af den pågældende afgørelse.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter for at fastsætte strukturen, formatet og de tekniske detaljer for de anerkendelses- og underretningsprocesser, der er omhandlet i denne artikels stk. 1 og 2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 17.

Artikel 14

Rapporteringskrav

1. Senest den 30. april hvert år forelægger hver certificeringsordning, der er anerkendt af Kommissionen, og som har fungeret i mindst 12 måneder, Kommissionen en årlig rapport om sine aktiviteter, herunder en beskrivelse af eventuelle tilfælde af svig og relaterede afhjælpende foranstaltninger, for det foregående kalenderår.

Kommissionen gør de rapporter, der er omhandlet i første afsnit, offentligt tilgængelige i deres helhed eller, hvis det er nødvendigt for at sikre fortroligheden af forretningsmæssigt følsomme oplysninger, i sammenfattet form.

2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter for at fastsætte strukturen, formatet og de tekniske detaljer for de rapporter, der er omhandlet i denne artikels stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 17.

Kapitel 5

Afsluttende bestemmelser

Artikel 15

Ændring af bilagene

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 16 med henblik på at ændre bilag I for at tilpasse det til nye og fremspirende typer aktiviteter og til den videnskabelige og tekniske udvikling.
2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 16 med henblik på at ændre bilag II for at tilpasse det til den tekniske udvikling.

Artikel 16

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 8, 12 og 15, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den ... [datoen for denne forordnings ikrafttræden].
3. Den i artikel 8, 12 og 15 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 8, 12 eller 15 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 17

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Klimaændringer nedsat ved artikel 44, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2018/1999. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til denne artikel, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 18

Revision

1. Denne forordning tages op til revision i alle henseender under hensyntagen til:
 - a) relevant udvikling vedrørende EU-retten, herunder dens overensstemmelse med forordning (EU) 2018/841, (EU) 2018/842 og (EU) 2021/1119 samt direktiv 2003/87/EF og (EU) 2018/2001

- b) den relevante udvikling vedrørende UNFCCC og Parisaftalen, herunder regler og retningslinjer vedrørende gennemførelsen af nævnte aftales artikel 6
- c) den teknologiske og videnskabelige udvikling, bedste praksis og markedsudviklingen inden for kulstoffjernelse
- d) potentialet for permanent kulstoflagring i tredjelande med forbehold af eksistensen af internationale aftaler som omhandlet i kapitel III i forordning (EU) 2024/1735, samtidig med at der fastsættes betingelser svarende til dem, der er fastsat i direktiv 2009/31/EF, for at sikre, at geologisk lagring af CO₂, der er fanget permanent sikkert og miljømæssigt sikkert
- e) miljøvirkningerne af øget anvendelse af biomasse som følge af denne forordnings anvendelse, herunder indvirkningen på jordforringelse og genopretning af økosystemer
- f) indvirkningen på Unionens fødevarerikring og på jordspekulation, og
- g) omkostningerne ved certificeringsprocessen.

2. Senest den ... [tre år fra datoen for denne forordnings ikrafttræden eller den 31. december 2028, alt efter hvilken dato der kommer først], og derefter senest seks måneder fra resultatet af hver global statusopgørelse, der er aftalt i henhold til Parisaftalens artikel 14, aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning.

3. Senest den 31. juli 2026 reviderer Kommissionen anvendelsen af denne forordning på emissionsreduktion fra IPCC-kildekategorien landbrug, underkategori 3.A tarmforgæring og underkategori 3.B håndtering af husdyrgødning som fastsat i henhold til forordning (EU) 2018/1999 og de gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i henhold til nævnte forordning, under hensyntagen til offeromkostninger, udviklingen af de lovgivningsmæssige rammer, mulige negative virkninger, der fører til en stigning i drivhusgasemissionerne, og Unionens klimamål for 2040 som foreslået i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, i forordning (EU) 2021/1119 og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport. Den pågældende rapport baseres bl.a. på en pilotcertificeringsmetode for aktiviteter, der reducerer landbrugets emissioner fra tarmforgæring og håndtering af husdyrgødning.

Kommissionen forelægger, hvis det er relevant, et lovgivningsmæssigt forslag, der ledsager den pågældende rapport, med henblik på at udvide anvendelsesområdet for de aktiviteter, der er omfattet af denne forordning, til at omfatte emissionsreduktion fra IPCC-kildekategorien landbrug, underkategori 3.A tarmforgæring og 3.B håndtering af husdyrgødning som fastsat i henhold til forordning (EU) 2018/1999.

4. Senest den 31. juli 2026 vurderer Kommissionen yderligere nødvendige krav for at tilpasse denne forordning til Parisaftalens artikel 6 og bedste praksis, herunder tilsvarende tilpasninger, værtparters godkendelse og metoder. I den pågældende vurdering reviderer Kommissionen anvendelsen af certificerede enheder for at kompensere for emissioner, der genereres uden for Unionens NDC og Unionens klimamål. Denne vurdering ledsages, hvis det er relevant, af et lovgivningsmæssigt forslag.

Artikel 19

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den ...

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

BILAG I

Certificeringsmetodernes elementer, jf. artikel 8

Når Kommissionen vedtager delegerede retsakter i henhold til artikel 8, medtager den følgende elementer i certificeringsmetoderne, idet der tages hensyn til hver aktivitets særtræk:

- a) aktivitetstypen og en beskrivelse af de omfattede praksisser og processer, herunder aktivitetsperiode og overvågningsperiode
- b) regler for kortlægning af alle dræn relateret til kulstoffjernelse og drivhusgasemissionskilder, jf. artikel 4, stk. 1, 2 og 5
- c) regler for beregning af referencescenariet, jf. artikel 4, stk. 1, litra a), stk. 2, litra a), nr. i), eller litra b), nr. i) og iii), eller stk. 5, litra a)
- d) regler for beregning af den samlede kulstoffjernelse, jf. artikel 4, stk. 1, litra b), stk. 2, litra a), nr. ii), eller stk. 5, litra b)
- e) regler for beregning af LULUCF-jordemissioner, jf. artikel 4, stk. 2, litra b), nr. ii)
- f) regler for beregning af landbrugsjordemissioner, jf. artikel 4, stk. 2, litra b), nr. iv)
- g) regler for beregning af GHG_{associated}-emissioner, jf. artikel 4, stk. 1, litra c), stk. 2, litra a), nr. iii), eller litra b), nr. v), eller stk. 5, litra c)

- h) regler for ajourføring af de standardiserede referencescenarier, jf. artikel 4, stk. 9, og for ajourføring af det aktivitetsspecifikke referencescenario, jf. artikel 4, stk. 11
- i) regler for at tage højde for usikkerheder på en forsigtig måde i den kvantitative bestemmelse af permanent kulstoffjernelse, midlertidig kulstoffjernelse gennem kulstofbindende dyrkning og kulstoflagring i produkter samt jordemissionsreduktioner, jf. artikel 4, stk. 12
- j) regler for gennemførelse af de særlige additionalitetstest, jf. artikel 5, stk. 2
- k) regler om overvågning og regler om modvirkning af eventuelle identificerede risici for genudslip af det lagrede kulstof, jf. artikel 6, stk. 2, litra a)
- l) regler om passende erstatningsansvarsordninger, jf. artikel 6, stk. 2, litra b), og stk. 4, herunder regler om risikoen for, at den relevante erstatningsansvarsordning ikke fungerer
- m) regler for gennemførelse af kravet, jf. artikel 6, stk. 5
- n) regler om overvågning af jordemissionsreduktioner, jf. artikel 6, stk. 6
- o) regler om mindstekrav til bæredygtighed, jf. artikel 7, stk. 3
- p) regler om overvågning og rapportering om sidegevinsterne, jf. artikel 7, stk. 4.

BILAG II

Oplysninger, der som minimum skal angives i certifikatet, jf. artikel 9

Overensstemmelsescertifikatet skal som minimum indeholde følgende oplysninger:

- a) aktivitetens navn og type, herunder praksisser og processer, og navnet og kontaktoplysningerne på operatøren eller operatørsammenslutningen
- b) stedet, hvor aktiviteten skal finde sted, herunder den præcise geografiske placering af aktivitetsgrænserne, under overholdelse af kravene til kortmålforhold på 1:5 000 for medlemsstaten
- c) aktivitetsperiodens varighed, herunder start- og slutdatoen
- d) certificeringsordningens navn
- e) certificeringsorganets navn, adresse og logo
- f) overensstemmelsescertifikatets unikke nummer eller kode
- g) stedet, udstedelsesdatoen og gyldighedsperioden for overensstemmelsescertifikatet
- h) en henvisning til den gældende certificeringsmetode, jf. artikel 8

- i) den permanente nettofordel ved kulstoffjernelse, jf. artikel 4, stk. 1, midlertidig nettofordel ved kulstoffjernelse, jf. artikel 4, stk. 2, litra a), nettofordel ved jordemissionsreduktion, jf. artikel 4, stk. 2, litra b), eller midlertidig nettofordel ved kulstoffjernelse, jf. artikel 4, stk. 5
- j) kulstoffjernelsen i henhold til referencescenariet, jf. artikel 4, stk. 1, litra a), stk. 2, litra a), nr. 1), eller stk. 5, litra a), eller jordemissioner i henhold til referencescenariet, jf. artikel 4, stk. 2, litra b), nr. i) og iii)
- k) den samlede kulstoffjernelse, jf. artikel 4, stk. 1, litra b), stk. 2, litra a), nr. ii), eller stk. 5, litra b), eller de samlede jordemissioner, jf. artikel 4, stk. 2, litra b), nr. ii) og iv)
- l) stigningen i direkte og indirekte GHG_{associated}-emissioner, jf. artikel 4, stk. 1, litra c), stk. 2, litra a), nr. iii), og litra b), nr. v), og stk. 5, litra c)
- m) en opdeling efter gasser, kilder, kulstofdræn og lagre med hensyn til de oplysninger, der er nævnt i litra j), k) og l)
- n) varigheden af overvågningsperioden for aktiviteten
- o) mængden af anvendt biomasse og bevis for, at den overholder mindstekravene til bæredygtighed, jf. artikel 7, stk. 3

- p) eventuelle bæredygtighedsrelaterede sidegevinster, jf. artikel 7
 - q) for så vidt angår kulstofbindende dyrkning sidegevinsterne, jf. artikel 7, stk. 2
 - r) en henvisning til enhver anden international eller national certificering, herunder overensstemmelsescertifikatets unikke nummer eller kode
 - s) type erstatningsansvarsordning, aktivitetens bidrag til ordningen og den ansvarlige fysiske eller juridiske person
 - t) antallet af certificerede enheder og deres gyldighed
 - u) enhver usikkerhed i den kvantitative bestemmelse af kulstoffjernelse og jordemissionsreduktion i overensstemmelse med artikel 4, stk. 12.
-

BILAG III

Oplysninger, der som minimum skal angives i EU-registret
og certificeringsregistrene, jf. artikel 12

EU-registret og certificeringsregistrene skal som minimum indeholde følgende oplysninger for hver aktivitet og hver certificeret enhed:

- a) aktivitetens navn og type og operatørens eller operatørsammenslutningens navn og kontaktoplysninger
- b) stedet, hvor aktiviteten skal finde sted, herunder den præcise geografiske placering af aktivitetsgrænserne, under overholdelse af kravene til kortmålforhold på 1:5 000 for medlemsstaten
- c) aktivitetsperiodens varighed, herunder start- og slutdatoen
- d) certificeringsordningens navn, kommissionsafgørelsen om anerkendelse af den pågældende ordning, jf. artikel 13, certificeringsordningens regler og procedurer og listen over udpegede certificeringsorganer, jf. artikel 11, og dens årsrapporter, jf. artikel 14
- e) en henvisning til den gældende certificeringsmetode, jf. artikel 8

- f) den forventede årlige nettofordel ved permanent kulstoffjernelse, jf. artikel 4, stk. 1, midlertidig nettofordel ved kulstoffjernelse, jf. artikel 4, stk. 2, litra a), nettofordel ved jordemissionsreduktion, jf. artikel 4, stk. 2, litra b), eller midlertidig nettofordel ved kulstoffjernelse, jf. artikel 4, stk. 5
 - g) eventuelle bæredygtighedsrelaterede sidegevinster, jf. artikel 7
 - h) certificeringsstatus, herunder overensstemmelsescertifikater og auditrapporter om certificering og recertificering, jf. artikel 9; antal og status for de certificerede enheder, f.eks. hvorvidt de er udstedte, taget ud af brug, udløbne, annullerede eller tildelt en buffer, og slutanvendelse for de certificerede enheder og den enhed, der anvender de certificerede enheder.
-